

உ

திருமுருகாற்றுப்படை மூலமும்

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்

நச்சினார்க்கினியர் உரைக்கருத்தைத் தழுவிச்செய்த

புத்துரையும்

19ம் பதிப்பு
March 1967

20ம் பதிப்பு
March 18 – 2011

வல்லை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்
கனடா

உ

திருமுருகாற்றுப்படை

மூலமும்

யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்

நச்சினார்க்கினியர் உரைக்கருத்தைத் தழுவிச்செய்த

புத்துரையும்

ஆறுமுக நாவலர் வி.அச்சகம்
300 தங்கசாலை வீதி, சென்னை 1

திருமுருகாற்றுப்படை

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை

முன்னுரை

பிரபந்த வரலாறு

நூற்பெயர் விளக்கம்

தனிப்பாடல்கள்

திருமுருகாற்றுப்படை

திருப்பாரங்குன்றம்

திருச்சீரலைவாய்

திருவாவினன்குடி

திருவேரகம்

குன்றுதோறாடல்

பழமுதிர்ச்சோலை

தாற்பரியம்

தலைக் குறிப்பு

திருமுருகாற்றுப்படை

மூலமும் புத்துரையும்

பதிப்புரை

(பதினெட்டாம் பதிப்பு)

ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் செளமிய வருடம் (1849) சென்னைப் பட்டணத்திற்குப் போய், ஓர் அச்சுயந்திரம் வாங்கிக்கொண்டு வந்து, 'வித்தியாநுபாலன யந்திரம்' என்னும் பெயர் கொடுத்து, யாழ்ப்பாணத்திலே வண்ணார்பண்ணையிலே தாம் தாபித்த அச்சகத்திலே திருமுருகாற்றுப்படையைத் தாமியற்றிய உரையோடு முதல் முதல் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்நூலை அவர்கள் வெளியிட்டது பிரமாதீச வருடம் (1853) எனப் பழைய பிரதி ஒன்றால் தெரிய வருகிறது.

இந்நூலின் பதினேழாம் பதிப்பு மன்மத வருடம்(1955) அச்சிடப்பட்டு, பிரதிகள் அருகி, பதினெட்டாம் பதிப்பு இப்பொழுது வெளிவருகிறது. முன்பதிப்புகளில் மூலம் முழுவதும் முதலிலும் உரை பின்னரும் தனித்தனியாகக் காணப்படும்; இப்பதிப்பில் அவ்வாறின்றிப் பக்கந்தோறும் மூலத்தின் ஒரு பகுதியும் அதற்கடியில் அதனுரையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. முன்பதிப்புக்களில் இறுதியிலுள்ள 7 வெண்பாக்களோடு மேலும் 3 வெண்பாக்களைச் சேர்த்து இப்பதிப்பின் தொடக்கத்தில் 10 தனிப்பாடல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பதிப்புரை முன்னுரையோடு

ஆங்காங்கே பக்கங்களின் அடியிலும் கடைசியிலும் சில குறிப்புகளும் புதிதாகச் சேர்க் கப்பட்டுள்ளன.

தி.க.இராசேசுவரன் B.A

சார்வரி வருடம் சித்திரை மாதம் அச்சிட்ட பதினெட்டாம் பதிப்பில் செய்த மாறுதல்களுடன் இந்தப் பத்தொன்பதாம் பதிப்பு இப்பொழுது வெளிவருகின்றது.

திருப்பெருந்திரு
ஆறுமுகநாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை
நற்பொறுப்பாளர்

தி.க.இராசேசுவரன், B.A

திருமுருகாற்றுப்படை

முன்னுரை

தமிழிலே சிறந்து விளங்கும் ஆற்றுப்படைகளில் திருமுருகாற்றுப்படை ஒன்று. இது பத்துப் பாட்டில் முதலாம் பாட்டாக அமைந்திருக்கின்றது. பத்துப்பாட்டிலே வேறு ஆற்றுப்படைகளும் காணப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறு பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பன.

திருமுருகாற்றுப்படையானது பத்துப் பாட்டிலுள்ள மற்ற ஆற்றுப்படைகளினின்றும் வேறுபட்ட தனிச் சிறப்பினையுடையது. அவைகளைப் போன்று ஆற்றுப்படுக்கப்பட்டார் பெயரால் வழங்காமல், பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரால் விளங்குகின்றது. அ.தோடமையாமல் ஆற்றுப்படையின் நோக்கத்தையேமாற்றி, அவ்வகை நூல்களுக்குப் புதியதோர் மேம்பாட்டை உண்டாக்கிய பெருமை வாய்ந்தது. மேலும், பாட்டுடைத் தெய்வத்தின் பெயரால் வழங்கி, வீடு பெறுதற்குச் சமைந்தான் ஒருவனை அத்தெய்வத்தின்பால் ஆற்றுப் படுத்துதலால் பத்துப் பாட்டிற்குக் கடவுள் வாழ்த்தாகக் கொள்ளத்தக்க மாண்புடன் விளங்குகின்றது. பாட்டுடைத்தலைவன் திருமுருகன்; ஆற்றுப் படுத்தப்பட்டவன் அத்தெய்வத்தின் அருள் பெறுதற்குரிய புலவன். இக்காரணம் பற்றியே பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை முதலில்வைக்கப்பட்டது என்று சிலரால் கருதப்படுகின்றது.

நக்கீர் பெயரால் வழங்கும் நூல்களும் பாடல்களும் பல. புறநானூறு, அகநானூறு, குறந்

தொகை, நற்றிணை முதலிய நூல்களில் கூறப்படும் நக்கீரரும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப் படையும் நெடுநல்வாடையும் இயற்றிய நக்கீரரும் களவியலுரைகாரரான நக்கீரரும், பதினோராந் திருமுறையில் சொல்லப்பட்ட நக்கீரதேவநாயனாரும் ஒருவரா அல்லது இருவரா அல்லது பலரா என்பது ஆராய்ச்சிக்குரியது. நக்கீரர் என்னும் பெயர் கொண்ட புலவர்கள் நால்வர் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் கொள்கை.

திருமுருகாற்றுப்படைக்குப் பண்டை உரையாசிரியர்கள் பெயரால் வழங்கும் பழைய உரைகள் உண்டு. அவற்றுள்ளே அறிஞர் உச்சிமேற் கொள்ளும் நச்சினார்க்கினியர் உரையைத் தழுவி யே றீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் விளக்கமான உரை எழுதப்பட்டதாகும். இப்புத்துரை, நூல் பல கற்றோர் அல்லாத மற்றோரும் பயன்பெறக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றதால், எல்லோரும் படித்து இன்புறுதற்கு உரியது. இது பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு இப்போது வெளிவரும் இந்தப் பத்தொன்பதாம் பதிப்பே தக்க சான்றாகும்.

தி.க.இராசேசுவரன்

“பதினெட்டாம்” என்பது பத்தொன்பதாம் என இப்பதிப்பில் மாற்றப்பட்டது.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுருகாற்றுப்படை

பிரபந்த வரலாறு *

பாண்டி தேசத்தில் மதுராபுரியிலே இருந்த பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்களாகிய கடைச்சங்கத்து வித்துவான்களுக்குள்ளே தலைவராகிய நக்கீர தேவர் வடதிசையிலே இமயமலைக்குச் சமீபத்திலே ஒரு பெருங்காட்டினுள்ளே போகும்போது, அங்கே ஒரு தடாகத்தைக் கண்டு, நீராடி சிவபூசை செய்து கொண்டிருக்கையில், அத்தடாகக் கரையிலுள்ள தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஓர் ஆலமரத்திலிருந்து ஒரு பழுப்பு அவருக்கு முன்னே பாதி நீரிலும் பாதி நீர்ப்புறத்திலுமாக விழுந்தது, நீரிலே விழுந்த பாதி மீன்வடிவமும், நீர்ப்புறத்தில் விழுந்த பாதி பறவை வடிவமும்

* இவ் வரலாறு முதன்முதலாகத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திற் சில வேறுபாட்டுடன் இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடலிற் காணப்படுகிறது. இந்திரன் முடிமேல்வளையெறிந்த சரிதத்திற்கும் நக்கீரர் செயலுக்கும் இயைபு இலாமையாற் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்பது சிலர் கூருத்த. இவ்வரலாறு திருப்பரங்கிரிப் புராணத்திலும் சீகாளத்திப்புராணத்திலும் காணப்படுகிறது. இங்கே கூறப்பட்டவரலாறு சீகாளத்திப் புராண வரலாற்றைத் தழுவி யது.

இக்குறிப்புரை முன் பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டது.

அடைந்து, இரு பக்கத்திலும் இழுக்க, நக்கீரதேவர் அவ்வாச்சரியமான காரியத்திலே கருத்துச் செலுத்தினார். அதனாலே சிவபூசைக்குத் தவறு உண்டாயிற்று.

அதன் முன்பு அவ்விடத்தே அப்படியே சிவ பூசையில் வழவினவர்களாகிய தொளாயிரத்து தொண்ணூற்றொன்பதின்மரை ஒரு மலைக்குகையில் அடைத்து, இன்னும் ஒருவன் வேண்டும் எனக்காத்திருந்த ஒரு கொடிய பூதமானது நக்கீரரை எடுத்துக் கொண்டுபோய், அக்குகையில் அடைத்து, ஆயிரவ ராக்கித், தன்னியமப்படி அகப்பட்ட அவ்வாயிரவரையும் உண்ணுதற்கு நீராடப் போயிற்று.

முன் அடைபட்டிருந்தவர்கள் எல்லாரும் நக்கீர தேவரைப்பார்த்து, 'நாங்களெல்லாரும் நெடுங் காலமாக இப்பூதத்தின் சிறையில் அகப்பட்டிருந்தும், இப் பூதத்தாலே உணவு முதலியவைகளைப் பெற்றுப் பிழைத்திருந்தோம்; இன்றைக்கு உம்மாலே இப் பூதத்துக்கு இரையாகுங் காலம் சமீபித்தது' என்று அழுதார்கள். நக்கீர தேவர் அது கண்டு மனமிரங்கி, முருகக்கடவுளைக் குறித்துத் **திருமுருகாற்றுப்படை** என்கிற இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். உடனே முருகக்கடவுள் எதிர்வந்து அவ் வாயத்தை நீக்கி, அவர்களெல்லாரையும் காப்பாற்றியருளி, நக்கீரரைப் பார்த்து, 'இப்பிரபந்தத்தைத் தினந்தோறும் அன்புடனே ஓதுபவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து வருவேம்' என்று வாக்குவாதஞ் செய்தருளினார்.

நூற்பெயர் விளக்கம்

திருமுருகாற்றுப்படை யென்பது திருமுருகனி டத்தே ஆற்றுப்படுத்தலை உடையதென ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் இப்பிரபந்தத்திற்குக் காரணக் குறியாயிற்று திருவென்னும் பலபொருளொருசொல்வடமொழியிலே ஸ்ரீ என்பதுபோலத் தமிழிலே தேவர்கள் அடியார்கள் ஞான நூல்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் முதலிய மேன்மையையுடைய எப்பொருள்கட்கும் விசேடண மொழியாகி அவற்றிற்கு முன்னர் மகிமைப் பொருளை உணர்த்திவரும்- ஸ்ரீ அனந்தேசுவரர், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர், ஸ்ரீ வாதாளாகமம், ஸ்ரீ சாலிவாடிபுரம், ஸ்ரீ பாதம் எனவும், திருமுருகர், திருநாளைப்போவார், திருக்கோவை, திருநெல்வேலி, திருவடி எனவும் வழங்குமாற்றல் அறிக. முருகென்றது சப்பிரமண்ணியசுவாமியை. எக்காலத்தும் இளமையை உடையோராதலால் அவருக்கு முருக னெனப்போந்த பண்பிப்பெயர் அன் விகுதி குன்றி முருகு எனப் பண்புப். பெயராய் நின்றும் அப்பண்பிப் பொருளையே தந்து நின்றது, அரசன் அமைச்சன் எனபன அரசு அமைச்சு என நின்றாற் போல. ஆற்றுப்படை யென்பது வழிப்படுத்தல். ஆறு படு என்னும் இரண்டு சொற்கள் ஒருங்கு கூடி ஆற்றுப்படு என ஒரு சொன்னீர்மைப்பட்டுப் பகுதியாய் நின்று தொழிற்பெயர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஐ விகுதி புணர்ந்து ஆற்றுப்படை என முடிந்தது. ஐ விகுதி தொழிற்பெயர்ப் பொருளுணர்த்தல் கொடை அளபெடை கண்படை என்பன வற்றிற் காண்க. வழிப்படுத்தியது

எதன்பொருட் டெனின், முத்தி பெறுதற்
பொருட் டென்க. அது பின்னர் இப் பிரபந்தத்தில்,

“சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்
செலவு”

(அடிகள் 62 - 64)

என்பதனால் அறியப்படும். யாரையெனின், அம்முத்தி
யைப் பெறாதானாகியும் அதனைப் பெறுதற்கு அப்
பேட்சை யுடையனாகியும் உள்ளா னொருவனை.
என்னை? ஒரு பொருளைப் பெற்றவனைப் பெறுதி
யென வழிப்படுத்தல் வேண்டாமையானும் அதனைப்
பெறுதற்கு அபேட்சையில்லாதவனை வழிப்படுத்தல்
கூடாமையானும் என்க. யாரெனின், அம்முத்தியைப்
பெற்றா னொருவன். என்னை? ஒரு பொருளைப்
பெறாதான் அப்பொருள் இத்தன்மைத் தென்பதும்
அதனைத் தனக்கு ஈய வல்லார் இவரென்பதும் அவ
ரிடத்து அதனைப் பெறும் நெறியும் அதனால் தான்
எய்தும் இன்பமும் உள்ளபடி அறிதலும் பிறர்க்கு
அறிவித்தலும் இயலாமையா னென்க. இப்படிப்
பிரபந்தஞ் செய்தற்கு விதி யாதெனின், தொல்காப்பி
யத்துப் புறத்திணையியலில்,

“தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
குத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
சிறந்த நாளணிச் செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாள் வயிற் பெருமங் கலமும்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமு

நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு
மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்
பரிசில் கடைஇக் கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்திய
நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுள்பட
ஞாலத்து வருஉ நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றேடு கண்ணிய வருமே.”

என்னும் 36ஆம் சூத்திரத்தில்,

“ஆற்றிடைச் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

என்பதேயாம். இங்கே பெருவள மென்றது மேற்படி யியலில்,

“கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த் தொடு கண்ணிய வருமே”

என்னும் 33ஆம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட கொடிநிலை முதலிய மூன்றனுள் ஒன்றாகிய கந்தழி. கந்தழியா வது ஒரு பற்று மற்று அருவாய்த் தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள். இதனை

* “சார்பினாற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்கு
மேயநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாய்மொழியால் வாக்கான் மனத்தா னறிவிறந்த
தூய்மையதா மைதீர் சுடர்”

எனவும்,

* பத்தப்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை நச்சினார்க் கினியருரை
மேற்கோள்.

* “உற்ற வாக்கையி னுறுபொரு
ணறுமல ரெழுதரு நாற்றம்போற்
பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப்
பரம்பொரு ளப்பொருள் பாராதே
பெற்ற வாபெற்ற பயனது
நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொற் றெளியாமே
யத்த னாண்டுதன் னடியரிற்
கூட்டிய வசதியங் கண்டாமே”

எனவும் அதனை யறிந்த பெரியோர் கூறியவாற்றா
னறிக. எனவே, திருமுருகாற்றுப்படை யென்பதற்கு
முத்தியைப் பெற்றவனொருவன் பெறுதற்குப் பக்குவ
னாகிய ஓரிரவலனைப் பெறும்பொருட்டு ஸ்ரீ சுப்பிர
மண்ணியசுவாமி யிடத்தே வழிப்படுத்தலையுடைய
பிரபந்தமெனப் பொருள் கூறுக.

நேரிசை வெண்பா *

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலிற் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா - யென்று
மிளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே
யுளையாயென் னுள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர் செய்ததுவு
மன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவு - மின்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவுங் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவு
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவே றாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வே டிருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்புங் குன்றுந்
துளைத்தவே லுண்டே துணை.

இன்ன மொருகா லெனதிடும்பைக் குன்றுக்குக்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

* இவ் வெண்பாக்கள் எட்டுப் பிரதிகளில் நாலின் புறத்தே காணப் படுகின்றன. இவற்றுட் 'குன்ற மெறிந்தாய்' என்பது திருவால வாயுடையார் திருவளையாடற் புராணத்திவம் திருப்பரங்கிரிப் புராணத்திவம் நக்கீரர் இயற்றியதெனக் கூறப் படுகிறது.

இக் குறிப்புரை முன் பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டது

உன்னை யொழிய வொருவரையுநம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன் -
பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

அஞ்ச முகந்தோன்றி லாறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்ச மாந்தோன்றில் வேறோன்று - நெஞ்சி
லொருகா னினைக்கி லிருகாலுந் தோன்று
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே - யொருகைமுன்
றம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைதொழுவே னான்.

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கா
லார்க்குப் பரமா மறுமுகவா - பூங்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்கா ணிரங்கா யினி.

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காம
லாசையா னெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாகக் கொண்டே புகல்.

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைத்த வெல்லாந் தரும்.

வேலு மயிலுந் துணை

* இப் பாடல்கள் மூன்றாம் முன் பதிப்பிற் சேர்க்கப்பட்டன.

திருமுருகாற்றுப்படை

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்

இணைக்குறளாசிரியப்பா

உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்

இதன் பொருள்

உலகம் என்பது முதல் கணவன் என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்,

உலகம் உவப்ப ஏர்பு வலன் திரிதரு பலர்புகழ் ஞாயிறு கடல் கண்டு ஆங்கு - ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி எழுந்து (மகாமேருகிரியைப்) பிரதக்கிணஞ் செய்யும் பல சமயத்தாரும் புகழும் சூரியன் கடலினிடத்தே காணப்பட்டாற்போல,

“வலனேர்பு திரிதரு” என்பதனை “ஏர்புவலன் திரிதரு” எனமாற்றிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. “பலரும்” என்பதன்கணும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. “காணப்பட்டு” எனற்பாலது செய்ப்பாட்டுவினைப்பொருளுரைத்தும் படுவிகுதி குன்றிக் “கண்டு” என்றாயிற்று,

* “இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு நல்லாற்றி னின்ற துணை”

என்னுந் திருக்குறளினுள் “எனப்படுவான்” எனற்பாலது ‘என்பான்’ என்றாயவாறுபோல. இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர். ‘கண்டால்’ எனும் வினையெச்சம் “கண்டு” எனத்திரிந்து நின்றது

*இல்வாழ்க்கை 5ஆம் குறள்

**கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாட்**

ஓ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி - (இருவகை இந்திரியங்களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரிய பொருளினிடத்தே) சென்று தாங்குதலில்லை யாகும் படி கண்களை மூடி (முனசினாலே) பார்க்கப்படும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையும்,

சேண் விளங்கு ஒளி - (கண்ணினாலே பார்க்க கிறவர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும்,

“ஓவறவிமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி” என்பது “ஓவறவிமைக்கு மவிரொளி” எனவும், “சேண் விளங் கொளி” எனவும் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. “ஓ” என்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இருவகை யிந்திரியங்களாவன ஞானேந்திரிய மைந்தும் கன்மேந்திரிய மைந்துமாம். “இமைத்தல்” கண்களின் இதழ்களிரண்டையும் குவித்தல்; “இமைக்கும்” எனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். “ஞாயிறு கடற்கண்டாங் கோவற விமைக்கு மவிரொளி” என்னும் வாக்கியம் தன்னைக் கண்ணால் நோக்குவோர்களுக்குப் புறவிருளை நீக்கும் சூரியன் போலத் தம்மை மனத்தால் நோக்கு வோர்களுக்கு அகவிருளை நீக்கும் ஒளி எனப்பொருள் படுதலால் தொழிலுவமையும், “ஞாயிறு கடற்கண்டாங்குச் சேண் விளங்கொளி” என்னும் வாக்கியம் பசு நிறத்தை யுடையகடலின் மீதே விளங்கும் செந்நிறத்தையுடைய சூரியன்போலப் பசு நிறத்தையுடைய மயிலின் மீதே விளங்கும் செவ்வொளியினை யுடையவர் எனப் பொருள் படுதலால் பண்புவமையும், கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

உறுநர்த் தாங்கிய மதன் உடை நோன் றாள் - தம்மை அடைந்த அன்பர்களை (ப் பிறவிக் கடலிலே விழாமல்) தாங்கும் பொருட்டு (அவர்களிடத்துள்ள) அறியாமையைக் கெடுக்கும் வலிமையாகிய பாதத்தையும்,

செறுநர்த் தேய்த்த செல்வறழ் தடக்கை 5
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சூன் மாமறை

செறுநர்த் தேய்த்த செல் உறழ் தடக்கை - பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்த இடியைப் போலும் பெருமையாகிய கையையும் உடைய,

மறு இல் கற்பின் வாணுதல் கணவன் - குற்றம் இல்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்மைக்கு நாயகரும்,

கற்பாவது நாயகனிற் சிறந்த தெய்வம் இல்லை எனவும் அவனை இப்படி வழிபடுக எனவும் தந்தை தாயரும், அந்தணரிடத்தும் சான்றோரிடத்தும் ஆசாரியரிடத்தும் கடவுளைச் சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கம் இவ்வாறு என நாயகனும் கற்பித்தவழி நின்றலாம். 'வாணுதல்' என்பது ஒளியாகிய நெற்றியை உடையாள் என விரிதலால், பண்புத்தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. தெய்வயானை முருகக்கடவுளுக்குக் கிரியாசக்தி என்க. ஒளியையும் பாதத்தையும் கையையும் உடைய நாயகர் என முடிக்க.

கார்கோள் என்பது முதல் மார்பினன் என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

கார்கோள் முகந்த கமம் சூல் மா மழை -
கடலினிடத்தே முகந்ததனால் உண்டாகிய நிறை
வினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெரிய முகில்
கள்,

காரினாலே கொள்ளப்படுதலால் (முகக்கப்படு
தலால் என்றபடி) கடல் 'கார்கோள்' எனப்பட்டது.
அதனுள் கொள் என்பது 'கொள்ளப்படுவது என்னும்
பொருட்கண் செயப்படுபொருண்மை உணர்த்தும் ஐ
விகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியத்து எச்சவியலில்

“செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்
சேய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே”
என்னும் 53ஆம் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோ
டொன்ற வவ்வயின் மொழியாயததனையு முட்டின்று
முடித்தல் என்னும் யுத்தியினால் ஐ விகுதி கெட்டு,
கெட்டவழி முதல் நீண்டு “கோள்” என வந்தது. இச்
சூத்திரத்துக்கு,

செய்யாய் என்னும் முன்னிலை வினைச்
சொல் - செய்யாய் என்னும் (வாய்ப்பாட்டு) முன்
னிலை யேவ லொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றுச்
சொல், செய என் கிளவி ஆகு இடன் உடைத்து -
(ஆய் என்னும் விகுதி கெட்டுச்) செய் என்னும் வாய்
பாட்டுச் சொல்லாய் நிற்கும் இடத்தை உடைத்து
எனப் பொருள் கூறுக.

வாள்போல் விசும்பின் வள்ளுறை சிதறித்
தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
திருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்
துருள்பூத் தண்டார் புரளு மார்பினன்

10

வடநூற்கடலை நிலை கண்டுணர்ந்த சேனாவ
ரையரும் இவ்வாறே உரைத்தார்.

வாள் போழ் விசும்பின் வள் உறை சிதறி -
சந்திர சூரியர்கள் (இருளை) நீக்கும் ஆகாயத்தின்
கண்ணே நெருக்கமாகிய துளிகளை முற்படச் சிதறி,
ஒளியெனப் பொருள்படும் “வாள்” என்பது அதனுடைய
சந்திர சூரியர்களுக்கு ஆயினமையால் ஆகு
பெயர்.

தலைப்பெயல் அலைஇய தண்நறுங்கானத்து
-(கார்காலத்து) முதற்பெயலைப் பெய்துவிட்ட குளிர்
மையையுடைய வாசைனபொருந்திய காட்டினிடத்தே,

“தலையல்” என்பதற்கு இப்பொருள் திவாக
ரத்திலே தெய்வப் பெயர்த் தொகுதியில் “தலைய
லென்பது மழை பெய்து விடுதல்” என்னும் 149ஆம்
சூத்திரத்தால் அறிக.

இருள் படப் பொதுளிய பராரை மரா அத்து
- இருள் உண்டாகும்படி தழைத்த பருமையாகிய
அரையினையுடைய செங்கடம்பினது, உருள் பூந்
தண்டார் புரளும்மார்பினன் - தேருருள் போலும் (வட்
டமாகிய) பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட குளிர்மையா
கிய மாலை அசையும் மார்பினை யுடையவரும்,

“உருள்பூ” என்பது உவமைத்தொகை யாத
லால், தொல்காப்பியத்தில் புள்ளிமயங்கியலிலே,

“அல்வழி யெல்லா முறழென மொழிப”
என்னும் 103ஆம் சூத்திரவிதிப்படி உருள்பூ உருட்பூ
என உறழ்ச்சி முடிபெய்தும்.

மால்வரை நிவந்த சேணயர் வெற்பிற்
 கிண்கிணி கவைஇய வெண்ணெஞ் சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோட்
 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
 பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழல்கூற்

15

மால்வரை என்பது முதல் சென்னியன் என்னும்
 வரையும். ஒரு தொடர்
 மால்வரை நிவந்த சேண் உயர் வெற்பில் -
 பெருமையாகிய மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருலகம்
 வரைக்கும் உயர்ந்த மலையின் கண்ணே, கிண்கிணி
 கவைஇய ஒண் செஞ் சீறடி - சிறு சதங்கை சூழ்ந்த
 ஒள்ளிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,
 கணைக்கால் - திரண்ட காலினையும்,
 வாங்கிய நுசுப்பின் - வளைந்து நுடங்கிய
 இடையினையும்,
 பணைத்தோள் - மூங்கில் போலுந்தோளினையும்,
 கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந்துகில் -
 இந்திர கோபத்தைப் போன்ற நிறம்பிடியாத (இயற்
 கைச் சிவப்பையுடைய) பொலிவாகிய புடைவையையு
 மும், தெய்வத்தின் ஆணையால் தானே சிவந்திருத்
 தலில், “தோயாத் துகில்” என்றார்.
 பல் காசு நிரைத்த சில்காழ் அல்குல் - பல
 இரத்தினங்கள் கோத்த இரண்டு வடத்தினை
 உடைத்தாகிய காஞ்சியை அணிந்த அல்குலையும்,
 இரு கோவை உடையது காஞ்சி என்பது,
 “எண்கோவை மேகலை காஞ்சி இருகோவை
 பண்கொள் கலாபமிரு பத்தொன்று - கண்கொள்
 பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு ..
 விரிசிகையென் றுணரற்பாற்று”
 என்னும் வெண்பாவால் அறிக.

*பத்துப்பாட்டு திருமுருகாற்றுப்படை நச்சினார்க்கினியர் உரை
 மேற்கொள்.

**கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு
னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்**

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப் பின் - ஒருவர் கையினாலேயே சிறப்பித்துப் பிறப் பியாத அழகை(த்தமக்கியல்பாக)ப் பெற்ற அழகினை யும், மானுடப் பெண்களுக்குச் செயற்கையால் வந்த அழகு போலாகாது தெய்வத் தன்மையால் இயல் பாகப் பெற்ற அழகையுடையவர் ஆதலால், “கை புனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு” என்றார்.

நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரி ழிழை - (சாம்பூநதம் என்று) நாவலொடு அடுத்துப் பெயர் பெற்ற பொன்னினாலே நிருமிக்கப்பட்டு விளங்கும் ஆபரணத்தையும்,

ஆடகம் கிளிச்சிறை சாத்ரூபம் சாம்பூநதம் என்னும் நால்வகைப் பொன்களுள் சிறந்தது சாம்பூ நத மாதலால், அதனையே எடுத்துக் கூறினார். அது

* “பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்பூநத மாவிற் கருமுனியா யானைக் - கமரரும்ப றேவிற் நிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா”

என்னும் கவிசாகரப் பெருந்தேவனார் வாக்கால் அறிக. சுமேருவினின்று பாயும் சம்பூநதியிற் பிறத்த லால், சாம்பூநதம் எனப் பெயர் பெற்றது. பொன் என் னும் சொல் தொல்காப்பியத்திலே புள்ளி மயங்கிய லிலே

“பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ் செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான”

என்னும் 61ஆம் சூத்திரவிதிப்படி “பொலம்” என வந்தது. இதனைப் பிற்காலத்தார் பொன்னின் பரியாய நாமங்களுள்ளொன்றெனக்கொண்டு நிகண்டுட் சேர்த்தனர்.

சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
 துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச் 20
 செங்கால் வெட்சிச் சீறித் திழையிடுபு
 பைந்தாட் குவளை தூவிதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநதன்
 மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத் 25

சேண் இகந்து விளங்கும் செயிர்தீர் மேனி—
 தூர பூமியைக் கடந்து விளங்காநின்ற குற்றந் தீர்த்த
 நிறத்தையும் உடைய,

சூர் அரமகளிர் பலருடன் - (கண்டார்க்கு)
 அச்சத்தை வருவிக்கும் தெய்வப் பெண்கள் பலருங்
 கூடி, துணையோர்ஆய்ந்த இணை ஈர் ஓதி - ஆயத்
 தார் வகிர்ந்த கடையொத்த நெய்ப்பினையுடைய
 மயிரிலே,

செங்கால் வெட்சிச் சீறித்திழைப் பைந்தாட்
 குவளைத் தூ இகழ் கிள்ளி இடுபு சிவந்த காலையு
 டைய வெட்சியின் சிறிய பூக்களி (னை விடுபுவாகத்
 தூவி அத)னடுவே பசுமையாகிய தண்டினையுடைய
 குவளையினது பரிசுத்தமாகிய இதழ்களைக் கிள்ளி
 யிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரிவயின் வைத்து
 - சீதேவி யென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி
 வடிவாகச்செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும் வைத்
 தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல் மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்து - திலகம் இட்டமணங் கமழா நின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறவினது அங்காந்த வாய் போலச்செய்யப்பட்ட தலைக்கோலம் தங்க அலங்கரித்து,

துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருத்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
கிளைக்கவின் றெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்
பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர் (30

துவர முடித்த துகள் அறும் உச்சிப் பெரும் தண் சண்பகம் செரீஇ -(வேண்டுவன கூட்டி) முற்ற முடித்த குற்றமற்ற கொண்டையிலே பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய சண்பகப் பூவைச் செருகி, கரும் தகட்டு உள் ஐப்பூ மருதின் ஒள் இணர் அட்டி - புறத்திலே கரிய இதழையும் அகத்திலே துய்ய இதழையும் உடைய மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அதன்மேல் இட்டு,

கிளைக் கவின்று எழுதரு கீழ் நீர்ச் செவ்வரும்பு இணைப்புறு பிணையல் வளைஇ -பச்சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலே போந்து அழகு பெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீரின் கீழே நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டிய மாலையை அந்தக் கொண்டையிலே வளையச் சுற்றி,

வண் காது துணைத்தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண் பூண் ஆகம் திளைப்ப - வளவிய காதிலே தம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு நிறைந்த அசோகினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய ஆபரணத்தையுடைய மார்பிலே அசைய,

நண்பு ணாகந் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர் 35
 வேங்கை நண்டா தப்பிக் காண்வர
 வேள்ளி குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்

திண் காழ் நறும் குறடு உரிஞ்சிய பூங்
 கேழ்த் தேய்வை தேம் கமழ் மருது இணர் கடுப்பக்
 கோங்கின் குவிமுகிழ் இள முலைக் கொட்டி -திண்
 ணிய வைரத்தையுடைய வாசனை பொருந்திய சந்த
 னக் கட்டையைத் தேய்த்த பொலிவாகிய நிறத்தை
 யுடைய குழம்பை மணங் கமழ்கின்ற மருதம் பூவை
 அப்பினாற் போலக் கோங்கினது குவிந்த அரும்பைப்
 போலும் இளமையாகிய முலையிலே அப்பி,

மருதம்பூ நிறத்திற் குவமை.

வேங்கை விரிமலர் நுண் தாது அப்பி- (அவ்
 வீரம் புலர்வதன் முன்னே) வேங்கையினது விரிந்தபூ
 வினது நுண்ணிய தாதை அதன்மேல் அப்பி, வெள்
 ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத்தெறியா- விளவி
 னது சிறிய தளிரைக்கிள்ளி அழகு வர ஒருவர்மேல்
 ஒருவர் தெறித்து,

வென்று அடுவிறற் கோழி ஓங்கிய கொடி
 பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி - (தப்பாமற் பட்ட
 பொழுது)வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று அடுகின்ற வெற்றி
 யையுடைய கோழி மேலாய் நின்று கொடியானது
 நெடுங்காலம் வாழக் கடவது என்று வாழ்த்தி,

சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச் 40
 சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை
 மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
 சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
 பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்

சீர் திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆடும் சோலை - சிறப்பு விளங்கும் மலையிட மெல்லாம் எதிரொலி செய்யும்படி பாடியாடுஞ் சோலையினை யுடைய,

மந்தியும் அறியா மரன் பயில் அடுக்கத்து - மரமேறுந் தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும் (மரச்செறிவினாலே) ஏறி யறியாத மரங்கள் நெருங்கிய பக்க மலையிடத்து நின்ற,

காந்தட் சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப் பூம் பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன் - செங்காந்தளி னது (தாம் விரும்புதலால்) வண்டுகளும் மொய்யாத நெருப்புப் போலும் பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட பெருமையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய மாலையைச் சூடிய திருமுடியினை யுடையவரும்,

* “அகன்று பொருள் கிடப்பினு மணுகியநிலையினு மியன்று பொருண் முடியத் தந்தன ருணர்த்தன் மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்”

என்னும் மாட்டிலக்கணத்தால் மாட்டி முடித்தலாம். இவ்வாறேமேலும் வருமென்றறிக. மலையின்கண்ணே தெய்வப் பெண்கள் பலருங் கூடிக், கிள்ளியிட்டு, வைத்து, அலங்கரித்து, செருகி, இட்டு, சுற்றி, அசைய, அப்பி, அப்பி, தெறித்து, வாழ்த்தி, பாடி,

ஆடுஞ் சோலையையுடைய பக்கமலை யிடத்து,
நின்ற செங்காந்தளிளது பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட
மாலையைச் சூடிய திருமுடியினை யுடையவர் என
முடிக்க.

*தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் 202ஆம் சூத்திரம்

பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச் 45
சூர்முத றடித்த சுடர்லை நெடுவே
வலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசங்கட் சூர்த்த நோக்கிற்
கழல் கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு
தூங்கப்
பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்

50

பார்முதிர் என்பது தொடுத்துச் சேஎய் என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்

பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள் புக்கு
- பாறை நிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மையாகிய கட
லானது தன்னிலை குலையும்படி உள்ளே புகுந்து,
உலகறிய கதுப்பின் - காய்ந்த மயிரினையும்
பிறழ் பல் - நிரையொவ்வாத பல்லினையும்,
பேழ் வாய் - பெரிய வாயினையும்,
சுழல் விழி - கோபத்தாற் சுழலும் விழியி
னையும்,
பசங் கண் - பசிய கண்ணினையும்,
சூர்த்த நோக்கின் - அச்சத்தைத் தருவதாகி
கிய பார்வையினையும்

கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு
தூங்கப் பெருமுலை அலைக்கும் காதின் - பிதுங்
கிய கண்ணையுடைய கூகையுடனே கடிய பாம்பு
தூங்குதலினாலே பெரிய தனங்களை வருத்துகின்ற
காதினையும்,

பிணர் மோட்டு - சருச்சரையையுடைய வயிற்றினை
யும்,

டுருகெழு செலவி னஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகீர்க் கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேத்தி வெருவர
வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நிணத்தின் வாய டுணங்கை தூங்க 55

உரு கெழு செலவின் - கோபம் பொருந்திய
நடையினையும் உடைய, அஞ்ச வரு பேய் மகள் -
கண்டவர்களுக்கு அச்சந் தோன்றும் பேயாகிய
மகள்,

குருதி ஆடிய கூர் உகீர்க் கொடுவிரற் கண்
தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை ஒண்டொ
டித் தடக்கையின் ஏந்தி - இரத்தத்தை அளைந்த
கூரிய நகத்தையுடைய கொடிய விரலினாலே கண்
ணைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்த முடை
நாற்றத்தையுடைய கரியதலையை ஒள்ளிய வளை
யையுடைய பெரிய கையிலே எடுத்து,

வெருவா வென்று அடு விறற் களம் பாடி -
(அசுரர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி வஞ்சியாமல்
எதிர்நின்று கொல்கின்ற வெற்றிக் களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா - தோளை அசைத்து,

நிணம் தின் வாயள் - நிணத்தைத் தின்ற
வாயினை யுடையாளாய்,

துணங்கை தூங்க - துணங்கைக் கூத்தாட,

“வாயள்” என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுச்
சொல் வினை யெச்சப்பொருள் தந்து நின்றது.
துணங்கை கூத்திலக்கணம்

“பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத்
துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்”
என்பதனா லறிக.

**வீருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
யறவேறு வகையி னஞ்சுவர மண்டி
யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழ்ணர்**

இரு பேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை அறு
வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி - (சூரன் பதுமன்
என்னும்) இரண்டு பெயர்களையுடைய வடிவமாகிய
ஒரு பெரிய சரீரம் அற்று வேறாம்படி அச்சந்
தோன்ற நெருங்கி,

சூரன் பதுமன் என்னும் இருவரே சுப்பிர
மணியசுவாமி யுடைய சாபத்தினால் ஒரு சரீரங்
கொண்டு பிறந்தனர் ஆதலால் “இருபே ருருவி
னொருபே ரியாக்கை” என்றார். அது பற்றியே அச்சரீ
ரம் வேலினால் இரு கூறாகப் பிளக்கப்பட்ட பின்னர்
அவ்விரு கூறும் சேவலும் மயிலுமென இரு வடிவாய்
வந்தனவென்றறிக. சுப்பிரமணியசுவாமி சூரன் பிறந்த
பின்னரே அவனைக் கொல்லுதற்பொருட்டுச் சீகண்ட
பரமசிவனது நெற்றிக்கண்ணிற் றோன்றினரென்று
கந்தபுராணத்திற் கூறியிருக்கச் சூரனது பிறப்புக்குச்
சுப்பிரமணியசுவாமியுடைய சாபத்தைக் காரணமென்ற

தென்னையெனின், அங்கே கூறியது அவாந்தரசுருட்டி யிற் றோற்றத்தை; சுப்பிரமணியசுவாமி பிரதம மகா சிருட்டியிலே மகேசுரருடைய இருதயத்தினின்றும் தோன்றினவர் என்றறிக. அது வாதுளாகமத்திலே கூறப் பட்டிருக்கின்றது; அதனாலே விரோத மின்மை தெளிக.

“அது” என்னும் முதநிலைத் தனிவினை அற்று எனப் பொருள்பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது.

சூர் முதல் தடிந்த சுடர் இலை நெடு வேல்-சூரனாகிய தலைவனைக் கொன்ற ஒளிர்கின்ற இலைத் தொழிலையுடைய நெடிய வேலாகிய,

அவுணர் நல் வலம் அடங்கக் கவிழ் இணர் மா முதல் தடிந்த - அசுரர்களுடைய நல்ல வெற்றி குன்றும்படி கீழ் நோக்கிய பூங்கொத்துக்களையுடைய மாவாகிய முதலை வெட்டிய,

மாமுத றடித்த மறுவில் கொற்றத் 60
தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செம்ம ஹள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட

இங்கே மாவென்றது அசுரர்களெல்லாரும் தம் முடனெதிர்ந்தார் வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்த மாமரத்தை.

மறு இல கொற்றத்து எய்யா நல் இசைச் செவ்வேற் சேஎய்- குற்றமிலாத வெற்றியினா லாகிய ஒருவராலும் அளந்தறியப்படாத நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சிவந்த ஆயுதத்தையுடைய என்று மிளையோரு மாகிய சுப்பிரமணியசுவாமியுடைய,

வேலாகிய ஆயுதம் எனக்கூட்டுக. வேலாயுதம் முருகக்கடவுளுக்கு ஞானசத்தி யென்க. நாயகரும் மார்பினை யுடையவரும் திருமுடியினை யுடையவரும் என்று மிளையோருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமி யுடைய என முடிக்க.

சேவடி என்பது தொடுத்து வினையே என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம் புரி கொள்கைப் புலம் புரிந்து உறையும் செலவு நீ நயந்தனையாயின் - சிவந்த திருவடிகளைச் சந்திக் கும் தலைமை பெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங் களைவிடாது செய்யுங் கோட்பாட்டினாலே விளையா நின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து (அத்திருவடிக் கீழ்) இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால்,

திருவடிக் கீழிருத்தலே வீடுபேறாதலால்
“சேவடி யுறையும்” என்றார். அது,

* “இறுமாந் திருப்பன் கொலோ வீசன் பல்கணத்
தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமானேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந்
திருப்பன் கொலோ”

எனவும்,

* திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம் திருவங்கமாலை

“எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணு கேனோ
 வெம்பெருமான் திருவடியே யெண்ணினல்லாற்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைக ணில்லேன்
 கழலடியே கைதொழு காணி னலலா
 லொண்ணுளே யொன்பது வாயில் வைத்தா
 யொக்கவடைக் கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியனே யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
 பும்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.”

எனவும் வரும் திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்க
 ளால் அறிக. அவ்வீடுபேற்றிற்கு ஏது ஞானமே யாத
 லால் “புலம்புரிந் துறையும்” என்றார். அது,

“ஞானத்தால் வீடொன்றே நான்மறைகள் புராண
 நல்லவாக மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு
 முனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான்
 பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
 னானத்தா லதுபோவ தலர்கதிர் முன்னிருள்போ
 லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
 மீனத்தார் ஞானங்க எல்லா ஞான
 மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர்”.

என்னுஞ் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தத்தால் அறிக.
 இருக்கிலே பிராமணத்திலும் உருத்திர சூக்தத்தி
 லும், யசுரிலே ஆருணத்திலும் பிரகதாரண்ணியகத்தி
 லும் சாமத்திலே சாந்தோக்கியத்தில் ஆறாவதிலும்,
 முத்தியென்றும் அதர்வசிரசிலே ஈசுர சாஷாத்தகாரத்தி
 னாலே முத்தியென்றும் சொல்லுகையால், “நான்ம
 றைகள்” என்றார். சைவபுராணத்திலும் சூதசங்கிதை
 யிலும் ஞானத்தால் முத்தியென்றுசொல்லுகையால்
 “புராணம்” என்றார். சிவாகமம் ஞானத்தால் முத்தி
 யென்று சொல்லுமென்பது பிரசித்தம் சிவத்தொழில்க
 ளெல்லாம் சிவஞானம் வாயிலாக வீடுபேற்றிற்குக்

காரணமாவதல்லது நேரே காரண மாகா ஆதலால்
‘சேவடிபடருஞ் செம்மலுள்ள மொடு
நுலம்புரி கொள்கைப் புலமொடு’ என்றார். அது.

“கிரியையென மருவுமவை யாவு ஞானங்
கிடைத்தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்கு முண்
சரியைகிரி யாகோத் தன்மை யோர்க்குச் (மைச்
சாலோக சாமீப சாளு பங்கண்

என்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப 65
வின்னே பெறுதீநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தாங்கப்

மருவியிடு முயர்ஞான மிரண்டா மாறா
மலமகல வகலாத மன்னு போதத்
திருவருளொன் றொன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ்
சிவாகமமென் றுலகறியச் செப்பு நூலே.”

என்னும் சிவப்பிரகாச திருவிருத்தத்தால் அறிக.

நீ முன்னிய வினையே பல உடல் நன்னர்
நெஞ்சத்து இன் நசை இன்னே வாய்ப்பப் பெறுதி- நீ
(முற்பிறப்பிலே) நினைந்து செய்த புண்ணியங்களி
னாலே (அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்
கள்) பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய
மனசிலே (கிளர்ந்த) இனிமையாகிய (இந்த மோட்சஷ)
இச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வாய்க்க
(அது காரணமாக முத்தியைப்) பெறுவாய்,

(நீ பரம சற்குரு நாதராகிய அக் கடவுளை
அடைந்து வழிபட்டே அதனைப் பெற வேண்டுக
யால், அவர் விசேஷமாய் எழுந்தருளி யிருக்கும்
புண்ணிய தலங்களைச் சொல்வேன், கேள்.)

செருப்புகன்று என்பது தொடுத்து உரியன் என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

செருப் புகன்று எடுத்த சேண் உயர் நெடுங் கொடி வரிப் புனை பந்தொடு பாவை தூங்க - போரைக் கூறிக் கட்டிய அதி தூரமாக உயர்ந்த நெடிய கொடிக் கருகே நூலினாலே வரிந்து புனை யப்பட்ட பந்தினொடு பாவையானது (அறுப்பா ரில்லா மையினாலே) தூங்கும்படி,

“வரி” என்னும் முதனிலைத் தனிவினை வரிந்து எனப் பொருள் பட்டு, வினையெச்சமாய் நின்றது. பகைவர்களைப் பெண்களாக்கி அவர்கள் கொண்டு விளையாடுதற்குத் தூக்கப்பட்டன என்றிக.

பொருந்தத் தேய்த்த போரரு வாயிற்
 றிருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமத்து 70
 மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
 னிருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவா யவீழ்ந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் நெய்த லாதி செயற்படக்
 கண்போன் மலர்ந்த காமர் சனைமல 75
 ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்

பொருந்தத் தேய்த்த போர் அரு வாயில் - போர் செய்வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்கா லமும்) போர்த் தொழில் அரிதாகிய வாயிலையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமத்து - இலக் குமி வீற்றிருந்த குற்றந் தீர்ந்த அங்காடித் தெருவையும், மாடம் மலி மறுகின் - மாடங்கள் மலிந்த (முற்றைத்) தெருக்களையும் உடைய,

கூடற் குடவாயின் - மதுரைக்கு மேற்குத் திக்கிலுள்ள,

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக் கணம் - அழகிய சிறகையுடைய வண்டினது அழகிய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல் விரிந்து வாய் அவிழ்ந்த முள் தாள் தாமரைத் துஞ்சி - மிகுந்த சேற்றையுடைய அகன்றவயலிலே முறுக்குநெகிழ்ந்து (பின்பு தாதும் அல்லியுந்) தோன்ற மலர்ந்த முள்ளி னையுடைய தாளையுடைத்தாகிய தாமரைப் பூவிலே இராப்பொழுது நித்திரை செய்து,

வைகறைக் கள் கமழ் நெய்தல் ஊதி - விடியற் காலத்திலே தேன் கமழ்கின்ற நெய்தற் பூவை ஊதி,

எல்படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுனை மலர் ஒலிக்கும் - சூரியன் உதிக்கும்போது கண் ணைப் போல விரிந்த விருப்பம் பொருந்திய சுனைப் பூக்களிலே சென்று ஆரவாரிக்கும்,

குன்றமர்ந் தறைதவ முரிய னதாஅன்று

குன்று அமைந்து உறைதலும் உரியன் - திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே திருவுளமகிழ்ந்து எழுந் தருளியிருத்தலும் உரியர்.

மேற்குத் திக்கிலுள்ள திருப்பரங்குன்று என முடிக்க. உம்மை எதிரது தழீ இய வெச்சவும்மை.

அதா அன்று - அதுவன்றி

அன்றி என்னும் வினையெச்சம் தொல்காப்பி யத்தில் உயிர் மயங்கியலிலே,

“இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி
நின்ற விகர முகர மாத
றொன்றியன் மருங்கிற் செய்யுளு ளுரித்தே.”

என்னும் 35ம் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோ
டொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று
முடித்தலென்னு முத்தியான் அன்று எனத் திரிந்து
நின்றது. அது என்னும் சுட்டுப் பெயர் முன் வரும்
அன்று மேற்படி இயலிலே,

“அன்று வருகாலை யாவா குதலு
மைவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்
செய்யுண் மருங்கி னுரித்தென மொழிப.”.

என்னும் 56ஆம் சூத்திர விதிப்படி ஆன்று என
முதனீண்டு நின்றது.

இரண்டாவது

திருச்சீரலைவாய்

வைந்நதி பொருத வடுவாழ் வரிநதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக் 80
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்டு

இதன் பொருள்

வைந்நதி என்பது தொடுத்துப் பண்பே என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்.

வை நுதி பொருத வடு ஆழ் வரி நுதல்
வாடாமாலை ஓடையொடு துயல்வர - கூர்மையாகிய
நுதியை உடைய தோட்டி வெட்டிய வடு அழுந்தின
புகரை உடைய மத்தகத்திலே பொன்னரி மாலையா
னது பட்டத்துடனே கிடந்து அசையும்படி,

வைந்நதி- பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித் தொகை.

படும் மணி இரட்டும் மருங்கின் - தாழ்கின்ற
மணி மாறி யொலிக்கும் பக்கத்தையும்,

கடுநடை - கடிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரும் மொய்ம்பின் -
இயமணைப் போன்ற (பிறராலே) தடுத்தற் கரிய வலி
யினையும் உடைய, கால் கிளர்ந்து அன்ன வேழ

மேல் கொண்டு-ஓடுங்கால் காற்று எழுந்தாற் போன்ற யானையின் மேல்ஏறி,

உடைய யானை என்க. யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி என முடிக்க.

டைவே றுருவீற் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப 85
நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை

பொலங்குழை

சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
யகலா மீனி னவீர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்

ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய முடியோடு விளங்கிய முரண் மிகு திரு மணி - ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய செய்யுந் தொழில் களனைத்தும் முற்றுப் பெற்ற முடியுடனேகூடி விளங்கிய (ஒன்றற்கொன்று) மாறுபடும் மிகுந்த அழகினையுடைய இரத்தினங்கள்,

முடிக்குரிய ஐவேறுருவு “தாம மகுடம் பதுமங் கிம்புரி கோடக மிவைமுடிக் கைவே றுருவே” என்பதினால் அறிக. மின் உறழ் இமைப்பில் சென்னிப் பொற்ப-மின் போலும் பிரகாசத்துடனே சிரசிலே பொலிவு பெறவும்,

நகை தாழ்பு, துயல்வருஉம் வகை அமை பொலங்குழை - ஒளி தங்கி அசையும் தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட மகரக் குழைகள்,

சேண் விளங்கு இயற்கை வாள் மதி
கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப - தூர
பூமியிற் சென்று பிரகாசிக்கும் இயல்பை யுடைய
ஒளிபொருந்திய சந்திரனைச் சூழ்ந்து நீங்காத நட்சத்
திரங்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைக்காலவும்,

தாவு இல் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
மனன் நேர்பு எழுதரு வாள் நிற முகன் - வருத்தம்
இல்லாத விரதங்களையுடைய தங்கள் தவத்
தொழிலை முடிக்கும் பெரியோர்களுடைய மனசிலே
பொருந்தித் தோன்றும் ஒளிபொருந்திய நிறத்தை
யுடைய முகங்களுள்,

மன்னேர் பெழுதரு வாணிற முகனே 90
மாயிருண் ஞால மறுவீன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரித்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலினுவந்து வரங்கொடுத் தன்றே யொருமுக
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ 95
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக

பொலிவு பெறவும் ஒளியைக் காலவும் தோன்
றும் முகங்களுள் என முடிக்க.

ஒரு முகம் மாயிருள் ஞாலம் மறு இன்றி
விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன்று - ஒரு முகமானது
பெருமையாகிய இருளையுடைய உலகம் குற்றமில்
லாமல் விளங்கும் பொருட்டு பல கிரணங்களையும்
தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று - ஒருமுகமா
னது அன்பர்கள் துதித்தால் (அவர்கள் குற்றங்களை

நீக்குதற்கு) உடன் பட்டு அவர்களுக்கு இனிதாய் நடந்து (அவர்கள் மேற்சென்ற) விருப்பத்தினாலே மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தது.

ஒரு முகம் மந்திரவிதியின் மரபுளி வழி அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும் - ஒரு முகமானது மந்திரத்தையுடைய வேதத்திற் சொல்லிய முறைமை தவறாத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு வராதபடி நினையாநிற்கும்,

மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுக
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே
யொருமுகங் 100

ஒரு முகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏம் உற நாடித் திங்கள் போலத் திசை விளக்கும் - ஒரு முகமானது (வேதாகமங்களிலே) மறைந்து கிடக்கும் பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம் பொருந்தும் படி ஆராய்ந்து போதித்துச் சந்திரனைப் போலத் திசைகளெல்லாவற்றையும் விளக்கும்,

ஏமம் என்பது “ஏம்” எனக் கடைக் குறைந்து நின்றது. கலை நிறைதலால், திங்கள் உவமையாயிற்று.

ஒரு முகம் செல் சமம் முருக்கிக் கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு செறுநர்த் தேய்த்துக் களம் வேட்டன்று - ஒரு முகமானது (திருவுள்ளத்திலே) நிகழாநின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங் கொண்ட திருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்துப் போர்க்கள வேள்வியை வேட்டது,

சமத்துவத்தை ஒழித்தலாவது தேவரையும்
அசுரரையும் ஒப்பக் கருதாமல் தேவரைக் காத்து
அசுரரை அழித்தலாம். அது குற்றமாகாமை,

“தந்தையாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர் கடஞ்சொ
லாற்றின்
வந்திடா விடிலு றுக்கி வளாரினா லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகு
மிந்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசனார் முனிவு மென்
றும்”
எனவும்,

“போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித
லோரார்
யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவு மோரார்
வேகியா னாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட
லோரா”
சூகியா மூடரெல்லா மும்பரி னொருவ னென்பர்”

எனவும் வரும் சிவஞானசித்தித் திருவிருத்தங்களால்
அறிக.

குறவர் மடமகள் கெரடிபோ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே
யாங்கும்

மூவீரு முகனு முறைநவின் நெழுகலி
னாரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு

ஒரு முகம் குறவர் மடமகள் கொடிபோல்
நுசுப்பின் மடவால் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்று
—ஒரு முகமானது வேடருடைய மடப்பதையுடைய

மகளும் கொடி போலும் இடையினையுடைய இளம் பெண்ணுமாகிய வள்ளிநாயகியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று, வள்ளிநாயகி முருகக்கடவுளுக்கு இச் சாசத்தியென்க. காம நுகர்ச்சியில்லாத கடவுள் இங்ஙனம் நகையமர்ந்தது உலகத்திலே இல்வாழ்க்கை நிகழ் தற் பொருட்டென்க. அது,

“தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
வெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
வெண்பா லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ”

என்னும் திருவாசகத்திலும்,

* “போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரித
லோரார்

யோகியா யோக முத்தி யுதவுத லதுவுமோரார்”
என்பரனாலுமறிக அம்முவிரு முகனும் ஆங்கு முறை நவின்னு ஒழுகலின் - அவ்வாறு முகங்களும் அத் தொழில்களிடத்துச் செய்யு முறைமைகளைப்பயின்று நடத்து கையினாலே (அம்முகங்களுக்குஏற்ப,) ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பில் செம்பொறி வாங்கிய-பதக்கந்தூங்கிய அழகிய பெரிய மார்பிலே கிடக்கின்ற(உத்தம இலக்கணமாகிய) சிவந்த மூன்று வரிகளையும் (தன்னிடத்திலே வந்துவிழும்படி) வாங்கிக் கொண்ட, அவ்வரிகள் தோளளவும் வந்து கிடக்கின்றமையால் “வாங்கிய” என்றார். “வரையகன்மார்பிடை வரியமூன்றுளவே” என்றார் பிறரும். “வாங்கிய” என்னும் பெயர்ச்சம் “தோள்” என்னும் பெயர் கொண்டது.

*சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் முதற் கூத்திரம் 49ஆம் செய்யுள்
சீவக சிந்தாமணி 1462

வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொரு
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை (கை

மொய்ம்பில் வண்புகழ் நிறைந்து சுடர் விடுபு
வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள் - தமது வலிமையினாலே
பெரிய புகழ் நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்களைச்
செலுத்திப் (பகைவரது) மார்பைப் பிளந்து அவை
களை வாங்குகின்ற நிமிர்ந்த தோள்களுள்,

“சுடர்” அதனையுடைய படைக்கலத்துக்கு
ஆயினமையால் ஆகுபெயர். வசித்தல் - பிளத்தல்.
அசுரர் முதலியோரைக் கொல்லும் போது, பன்னிரு
கையிலும் படைக்கலம் தரிப்பாராதலால், இவ்வாறு
சூறினார். இனி அது செய்யாக் காலத்து இப்படியி
ருக்குமென்று அவைகளின் இயல்பு கூறுகின்றார்.

ஒரு கை விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்
தியது ஒரு கை உக்கஞ் சேர்த்தியது - ஒரு கை
யானது (எக்காலத்தும்) ஆகாயத்திலே இயங்குதலா
கிய முறைமையினையுடைய தேவ விருடிகளுக்குப்
பாதுகாவலாக எடுத்தது, அதற்கு இணையாகிய
கைமருங்கிலே வைத்தது,

“விண்செலன் மரபினையர்” என்றது சூரியனு
டைய வெம்மையைப் பல வுயிர்களும் பொறுக்க
லாற்று என்று நினைந்து தமது திருவருளினாலே
அதனோடு திரிந்து அவ்வெம்மையைப் பொறுக்கும்
முனிவரை. அது,

* “நிலமிசை வாழ்ந ரலமர நீர்த்
தெறுகதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கிக்
காலுண வாசச் சுடரொடு கொட்கு
மவிர்சடை முனிவரு மருள்”

என்னும் புறப்பாட்டால் அறிக. அவர்களைப் பாது காக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்த தாயிற்று. மனமும் முகமும் கையும் ஒரு தொழிலைச் செய்த தால், மற்றக் கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது. இதனாலே இந்தக் கை மாயிருண் ஞால் மறு வின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்த முகத்திற்கு ஏற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று.

நலம்பெறு கலிங்கத் துக்குறங் கின்மிசை
யசைஇய தொருகை
யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை 110
யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப
வொருகை

மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை

ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது - ஒரு கையானது தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு இணையாகிய கையானது நன்மை பொருந்திய ஆடையை யுடைய தொடையின் மேலே கிடந்தது, முன் வேழ மேல்கொண்டு என்றமையால், அதற்கு இயைய இவ்வாறு கூறினார். தம்மை வழி படுவோரிடத்திற் செல்லுங்கால் யானை மேற்கொண்டு சென்று அருள் செய்தல் இயல்பாகலால், இக்கைகள் காதலினுவந்து வரங்கொடுத்த முகத்துக்கு ஏற்ற தொழில் செய்தமை அறிக.

இருகை ஐ யிரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப - இரண்டு கைகள் அழகிய பெரிய பரிசையோடு வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற,

* புறநாணறு 43ஆம் செய்யுள்

அசுரர்கள் வந்து வேள்வியை அழியாமல் அவர்களை ஓட்டும் பொருட்டு இவைகளைச் சுழற்று தலால், இக்கைகள் வேள்வி யோர்க்கும் முகத்துக்கு ஏற்றவா றறிக.

ஒருகை மாற்பொடு விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய - (முனிவர்களுக்கு உரையிறந்த பொருளை உணர்த்தும் போது) ஒரு கையானது மாற்பினுடனே விளங்க அதற்கு இணையாகிய கை மாற்பிலே தாழ்ந்த மாலையோடு சேர்ந்து அழகு பெற,

மாற்பினொடு விளங்குதல் மௌனமுத்திரை காட்டி என்க.

கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை 115
நீன்ற விசும்பின் மலிதளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்

அது,

“இருவரு முணரா வண்ண லேனவெள் ளெயிறி
யாமை
சிரநிரை யனந்த கோடி திளைத்திடு முரத்திற் சீர்
கொள்
கரதல மொன்று சேர்த்தி மோனமுத் திரையைக்
காட்டி
யொருகணஞ் செயலொன் றின்றி யோகுசெய் வாரி
லுற்றான்.”

என்னும் கந்த புராணச் செய்யுளால் அறிக. கடவுள் தாமே மௌனமுத்திரை காட்டி அமர, மாணாக்கர் களுக்கு ஆனந்த மயமாகிய உள்ளொளி நிறையும் என்க. இக்கைகள் எஞ்சிய பொருளை விளக்கும் முகத்திற்கு ஏற்றவா றறிக.

ஒரு கை தொடி யொடு மீ மிசை கொட்பக் கீழ் விழ் ஒரு கை பாடு இன் படு மணி இரட்ட - ஒரு கையானது தொடியுடனே மேலே சுழன்று கள வேள்வியை வேட்கும் முத்திரை கொடுக்கக் கீழ் விழுந்த மற்றக் கையானது ஓசை இனிதாகிய அசை கின்ற மணியை மாறி யொலிக்கப் பண்ண, இந்தக் கைகள் களவேள்வி வேட்கும் முகத்திற்கு ஏற்றமை காண்க.

ஒரு கை நீல் நிற விசும்பின் மலி துளி பொழிய ஒரு கை வான் அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட - ஒரு கையானது நீல் நிறத்தையுடைய முகி லினாலே மிகுந்த மழையைப் பெய்விக்க அதற்கு இணையாகிய கையானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

வள்ளிநாயகியோடு நகையமர்ந்த முகம் உலகத்திற்கு இல்வாழ்க்கையை நிகழ்த்துவிப்பது ஆதலால் அவ்வில்வாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்தது ஒரு கை. மற்றொரு கை இல் வாழ்க்கை நிகழ்த் தற்பொருட்டு மணமாலையை சூட்டிற்று எனவறிக.

பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
வயிரெழுந் தீசைப்ப வால்வளை நரல 120
வரந்தலைக் கொண்ட வுருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்சை வெல்கொடி யகவ
விசம்பா றாக விரைசெலன் முன்னி

ஆங்கு அப்பன்னிரு கையும் பற்ற பட இயற்றி
- அப்படியே அந்தப் பன்னிரண்டு கைகளும் முகத் தின் பகுதிப் படும்படி தொழில் செய்து,

அந்தரப் பல்லியம் கறங்க - வேதந்துபி
ஒலிக்கவும், திண் காழ் வயிர் எழுந்து இசைப்ப -
திண்ணியவைவரத்தையுடைய கொம்புகள் மிக்கொலிக்
கவும்,

உரம் தலைக்கொண்ட உரும் இடி முரசு
மொடு வால் வளை நரல - வலிமையைத் தன்னி
டத்திலே கொண்ட இடியினது இடிப்புப் போலும் முரசு
சத்தோடு வெள்ளிய சங்குகள் முழங்கவும்,

பல் பொறி மஞ்சை வெல் கொடி அகவ -
பல பீலியையுடைய மயிலானது தமது ஆணையி
னாலே வென்று எடுத்த கொடியிலே ஒலிக்கவும்,
விசம்பு ஆறாக விரை செலல் முன்னி - ஆகாயமே
வழியாக விரைந்த செலவை மேற் கொண்டு,

யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சீர்
ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே 125
யதா அன்ற

ஒங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பு - நன்மை
யோங்கிய மேன்மக்கள் புகழ்ந்த உயர்வாகிய சிறப்
புப் பொருந்திய கீர்த்தியை யுடைய திருச்செந்தூ
ருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற
குணம்.

யானையின்மேல் அசையும்படி ஏறி, தொழில்
செய்து, ஒலிக்கவும் மிக்கொலிக்கவும் முழங்கவும்
ஒலிக்கவும் மேற்கொண்டு, திருச்செந்தூருக்கு எழுந்
தருளுதலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம் என
முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

மூன்றாவது

திருவாவினன்குடி

சீரை தைஇய வடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கும் முருவினர் மானி
ஹரிவை தைஇய வுன்கெடு மார்பீ 130
னென்பெழுந் தியங்குமியாக்கையர் நன்பகந்

இதன் பொருள்

சீரை தைஇய என்பது தொடுத்து உரியுன்
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்

சீரை தைஇய உடுக்கையர் -மரவுரியை
உடையாகச் செய்த உடையினை உடையவரும்,
சீரொடு வலம்புரி புரையும் வால் நரை முடியினர் -
அழகோடு (வடிவாலும் நிறத்தாலும்) வலம்புரிச்சங்
கைப் போலும் வெள்ளிய நரைமுடியினை யுடையவ
ரும்,

மாசுஅற இமைக்கும் உருவினர் - (எக்காலத்
தும் நீராடுதலால்) அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை
யுடையவரும்,

மானின் உரிவை தைஇய ஊன் கெடு
மார்பின் என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் -
மான்நோல் போர்த்த (விரதங்களால் பட்டினியிருத்
தல் பற்றித்) தசைகெடுகின்ற மார்பில் எலும்புகள்
கோவை தோன்றி விளங்கும் உடம்பினையுடைய
வரும்,

போர்த்த மார்பு என்க

பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
 செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதாங்
 கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
 தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு 135
 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரீடும்பை
 யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்

நன் பகல் பல உடன் கழிந்த உண்டியர் -
 (எப்பொருளையும் நுகர்தற்கு) நன்றாகிய பகற்பொழு
 துகள் பலவும் சேரக் கழிந்த உணவினையுடைய
 வரும்,

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் மாறு
 பாடுடனே செற்றத்தையும் போக்கிய மனசினையு
 டைய வரும்,

செற்றமாவது நெடுங்காலம் நிகழும் பகைமை.

கற்றோர் யாவதும் அறியா அறிவினர் - பல
 வற்றையும் கற்றவர் சிறிதும் அறியாத அறிவினை
 யுடையவரும், கற்றோர்க்கு தாம் வரம்பாகிய தலை
 மையர் - பலவற்றையும் கற்றவர்க்குத் தாம் எல்லை
 யாகிய தலைமையை உடையவரும் .

கல்விக் கரை கண்டவர் என்பது கருத்து.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியர் -
 ஆசையுடனே கடிய சினத்தையும் போக்கிய அறிவி
 னையுடையவரும்,

சினமாவது கோபத்தின் பின் சிறுபொழுது நிற்பது.

இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர் -
 (தவத்தினாலே சரீரம் வருந்தினும்) மனவருத்தம் சிறி
 தும் அறியாத இயல்பினை யுடையவருமாகிய,

துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
 புகைமுகந் தன்ன மாசி றாவுடை
 முகவா யவீழ்ந்த தகைகூ ழாகத்துச் 140
 செவீநேர்பு வைத்த செய்வுறு தீவவி
 னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
 நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னவீர்தளிர் புரையு மேனிய ரவீர்தொறும் 145

துனி இல் காட்சி முனிவர் மேவர முற்புக -
 (ஒருவரோடும்) வெறுப்பில்லாத நல்லறிவினையுடைய
 முனிவர்கள் (திருவுளம்) பொருந்துதல் வரும்படி
 முன்னே செல்லவும்;

புகை முகந்து அன்னமாசு இல் தூ உடை
 - புகையை முகந்தாற் போன்ற (தெய்வத் தன்மை
 யால்) அழுக்கேறாத பரிசுத்தமாகிய உடையினை
 யும், முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து -
 முகைவாய் நெகிழ்ந்த மாலை சூழ்ந்த மார்பினை
 யுமுடைய

மென் மொழி மேவலர் -(எக்காலத்தும்) மெல்
 லிய வார்த்தை சொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்த
 ருவர்கள்,

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையர் - (மனித
 ருக்கு உரிய) நோய் இல்லையாகும்படி நிருமித்த
 உடம்பினை யுடையவரும்

மாவின் அவீர் தளிர் புரையும் மேனியர் -
 மாவினது விளங்குகின்ற தளிரைப் போலும் நிறத்
 தினை யுடையவரும்,

பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
கடுவோ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்

அவிர்தொறும் பொன்னுரை கடுக்கும் திதலை
யர் - விளங்குந்தோறும் பொன்னுரை விளங்கினார்
போலும் தேமலை யுடையவருமாகிய

இன்னகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து ஏந்து
அல்குல்- இனிமையாகிய ஒளியையுடைய பருமத்தை
யணிந்த (தாழவேண்டும் இடம்) தாழ்ந்து (உயர்
வேண்டும் இடம்) உயர்ந்த அல்குலையுடைய

“பருமம்” பதினான்கு கோவை மணி.

மாசு இல் மகளிரொடு - குற்றம் இல்லாத
கந்தருவப் பெண்களுடனே,

செவி நேர்பு வைத்த செய்வு உறு திவவின்
நல் யாழ் நவின்ற நயன் உடை நெஞ்சின் - எ.கு
செவியினாலே(சுருதியை) அளந்து நரம்பைக் கட்டின
சுற்றுதலுறும் வார்க்கட்டினையுடைய நன்மையாகிய
யாழின் இசையிலே பயின்ற இனிமை பொருந்திய
மனசினாலே;

மறு இன்றி விளங்க இன் நரம்பு உளர -
(இசை நூலின் விதித்த முறைமை) குற்ற மின்றி
விளங்கும்படி இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூம்பு உடை வால்
எயிற்று - நஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) கிடந்த
துளையினையுடைய வெள்ளிய பற்களையும்

றழலென வயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுந்திறற் 150
பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறை
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
வலவயி னாயரிய பலர்புகழ் திண்தோ
ளுமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண்

மிடற்றல் நஞ்சு தம்மிடத்தே தோன்றுதலால்
“கடுவோடு” என்றார். பற்கள் காளி, காளாத்திரி,
யமன், யமதூதி என நான்காம்.

அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சு வரு கடுந்திறல்
- நெருப்பென்று சொல்லும்படி நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்
ளும் (கண்டவர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும் கடிய
வலிமையினையுமுடைய,

பாம்பு படப் புடைக்கும் பல் வரிக் கொடுஞ்
சிறைப் புள் அணி நீள் கொடி - பாம்பு சாவும்படி
அடிக்கும் பல வரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினை
யுடைய கருடனை அணிந்த நீண்ட கொடியினையும்

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
உலகம்காக்கும் ஒன்று புரி கொள்கைச் செல்வனும்
- பெருமையாகிய (இந்திரன் யமன் வருணன் குபே
ரன்)என்னும் நான்கு தேவர்களுடைய நன்மையாகிய
நகரங்களினாலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காக்கும்
ஒரு தொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுமுடைய
விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

வலவயின் வெள் ஏறு உயரிய - வெற்றிக்
களத்திலே வெள்ளியஇடபக்கொடியை எடுத்த உமை
அமர்ந்து விளங்கும் - உமாதேவி ஒரு பாகத்திலே
பொருந்தி விளங்குகின்ற

முவையின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
 நாற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நாறபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்
 தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
 தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு 160
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய
 வுலகங் காக்கு மொன்றபுரி கொள்கைப்

பலர் புகழ் திணி தோள் இமையா முக்கண்-
 பலரும் புகழ்கின்ற திண்ணிய தோளினையும் இதழ்
 குவியாத மூன்று கண்களையுமுடைய

முவையில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்-
 முப்புரத்தையும் அழித்த வலிமைமிகுந்த பரமசிவனும்
 எடுத்தபரமசிவன், விளங்குகின்ற பரமசிவன், உடைய
 பரமசிவன் என்க.

நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து - ஆயிரங்
 கண்களையும், நூறு பல் வேள் விமுற்றிய வென்றி
 அடு கொற்றத்து - நூறாகிய பல யாகங்களைச்
 செய்து முடித்தலினாலே பெற்ற பகைவரை வென்று
 கொல்கின்ற வெற்றியினையுமுடைய

ஏந்திய ஈரிரண்டு மருப்பின் எழில் நடைத்
 தாழ் பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை எருத்தம்
 ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும் -(தலைகள்) ஏந்திய
 நான்கு கோடுகளையும் அழகிய நட்டையையும் (நிலத்
 திலே) கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கை
 யையும் உடைத்தாகிய (யாவராலும்) உயர்த்துச்
 சொல்லப்பட்ட வெள்ளை யானையின் கழுத்தில்
 ஏறிய அழகு விளங்குகின்ற இந்திரனும்,

பலர்புகழ் மூவரும் தலைவ ராக
வேமுறு ஞாலந் தன்னிற் றோன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி லாழி 165
நான்முக வொருவர் சுட்டிக் காண்வரப்

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக - பலரும் புகழ்கின்ற(அயன் அரி அரன் என்னும்)மூவரும் (தத் தமக்கு உரியதொழில்களை முன்போலச் செய்து) தலைவராக வேண்டி,

முருகக்கடவுள் அசுரரைக்கொன்று தேவரைக் காத்துத் தெய்வயானை யம்மையைத் திருமணஞ் செய்தபோது, தமது திருக்கையி லிருந்த வேலை நோக்கி, “நமக்கு இவைகளெல்லாந் தந்தது இவ் வேல்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அருகில் இருந்த பிரமதேவர், ‘இவ்வேலுக்கு இந்நிலை என்னால்வந்தது’ என்றார். முருகக்கடவுள், ‘நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுக்க ஒரு சத்தி உண்டா?’ என்று கோபித்து, ‘இப்படிச் சொல்லிய நீ பூமியிற் செல்வாய்’ என்று சபித்தருளினார். அவ்வாறே பிரமதேவர் படைத்தற் றொழிலைத் தவிர்ந்து, பூமியிற் சென்றார். அங்ஙனமா கவே, மற்றை இருவருக்கும் காத்தற் றொழிலும் அழித்தற் றொழிலும் இலவாயின. இதுபற்றியே “மூவ ருந் தலைவராக” என்றார்.

ஞாலந் தன்னில் தோன்றி ஏமுறும் தாமரை பயந்த ஊழித்தாவு இல் நான்முக ஒருவர் சுட்டி-பூமியின் கண்ணேதோன்றி மயக்க முறுகின்ற (விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய) உந்தியங் கமலம் பெற்ற ஊழிக் காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங் களையுடைய பிரமதேவரை(ப்பழைய நிலையிலே நிறுத்த) நினைந்து,

பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெறீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு 170

பகலில் தோன்றும் இகல் இல் காட்சி நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரொடு - (ஒரு பொருள் பலவாமாறு) பகுக்கும்போது வேறுபடத் தோன்றும் தம்முள் மாறுபாடு இல்லாத அறிவினையுடைய நான்காகிய வேறுபாட்டியல்பினையுடைய முப்பத்து மூவரொடு,

ஆதித்தன் உருத்திரன் வச மருத்துவன் எனப்படும் நான்கு கூற்றுப் பொருள்களுள் ஒவ்வொன்றைப் பலவாகப் பகுக்குங் கால், முறையே பன்னிரண்டு பதினொன்று எட்டு இரண்டு ஆகப்பகுக்கப்பட்டு முப்பத்துமூன்றாய் விரிதலால், இவ்வாறு கூறினார். “பதினொருமூன்று” பதினொன்றாலாகிய மூன்று என விரியும். ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மர், மருத்துவர் இருவர் என்று ணர்க. ஒன்பதிற் றிரட்டி உயர்நிலை பெறீஇயர் -பதினெண் வகையாகிய உயர்ந்த நிலைபெற்ற கணங்களுள்,

பதினெண் கணங்களாவார், தேவர் சித்தர் அசுரர் தைத்தியர் கருடர் கின்னரர் நிருதர் கிம் புருடர் கந்தருவர் இயக்கர் விஞ்சையர் பூதர் பைசாசர் அந்தரர் முனிவர் உரகர் ஆகாசவாசிகள் போக பூமியர்கள் என இவர்.

மீன் பூத்து அன்ன தோன்றலர் - நட்ஷத்திரங்கள் பூத்தாற் போன்ற தோற்றத்தை யுடையவர்களாகியும்,

வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
 தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
 வருமிடிக் தன்ன குரலினர் விழுமிய
 வறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை

கொண்மா

ரந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத் 175

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்து அன்ன செலவினர்
 - கடலினிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற் போன்ற
 செலவினை யுடையவர்களாகியும்,

‘மீன்’ என்பது அது உலவும் இடமாகிய, கட
 லுக்கு ஆதலால், ஆகுபெயர்.

வளியிடைத் தீ எழுந்து அன்ன திறலினர் -
 காற்றிடத்தே நெருப்பு எழுந்தாற் போன்ற செலவி
 னையுடையவர்களாகியும்,

தீப்பட உரும் இடித்து அன்ன குரலினர் -
 நெருப்புப் பிறக்கும்படி இடி இடிததாற்போன்ற குரலி
 னையுடைய வர்களாகியும்

காண் வர - அழகோடு (கூடி) வரவும்

தம் விழுமிய பெறுமுறை குறைவுறும் மருங்
 கிற் கொண்மார் - தங்கள் சிறந்த தொழில்களை
 (முன் போலப்) பெறு முறைமையைக் குறை வேண்டி
 நின்று பெறுங் கூற்றினாலே பெறும் பொருட்டு,

அந்தரக் கொட்பினர் உடன் வந்து காண் -
 ஆகாயத்திலே திரிதலை யுடையவர்களாய் ஒருங்கே
 வந்து காணும்படியாக,

தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னா
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய ததாஅன்று

தாவு இல் கொள்கை மடந்தையொடு ஆவி னன்குடி சின்னாள் அசைதலும் உரியன் - கெடுத லில்லாத கற்பினையுடைய தெய்வயானை யம்மையோடு திருவாவனன்குடியின் கண்ணே சில நாள் எழுந்தருளி யிருத்தலும் உரியர்.

ஆயன் அரி அரன் என்னும் மூவரும் தத்தமக்கு உரிய தொழில்களைச் செய்து தலைவ ராக வேண்டி, பிரம்மதேவரைப் பழைய நிலையிலே நிறுத்த நினைந்து, விஷ்ணுமூர்த்தியும் பரமசிவனும் இந்திரனும் முனிவர்கள் முன்னே செல்லவும், கந்தரு வர்கள் கந்தருவப் பெண்களோடு இனிய நரம்பை வாசிக்கவும், முப்பத்து மூவரோடு பதினெண் கணங் களும் கூடி வரவும், தங்கள் சிறந்த தொழில்களைப் பெறுமுறைமையைக் குறை வேண்டிநின்று பெறுங் கூற்றினாலே பெறும்பொருட்டு ஒருங்கு வந்து காணும் படியாகத் திருவாவினன்குடியிலே எழுந்தருளியிருத் தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

நான்காவது

திருவேரகம்

இருமூன் நெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண் 180
டாறினிற் கழிப்பிய வறணவில் கொள்கை

இதன் பொருள்

இருமூன்று என்பது தொடுத்து உரியன் என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்.

இரு மூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது—
(ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்
றல் என்னும்) ஆறாகிய (நன்மை) பொருந்திய இலக்
கணத்தின் வழுவாமல்,

இருவர்ச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி —
(தாயும் தந்தையும் ஆகிய) இருவர் குலத்தையும்
(உலகத்தார் நன்று என்று) மதித்த பலவாய் வேறு
பட்ட பழைய குடியிலே பிறந்த

அறு நான்கு இரட்டி யாண்டு நல்லிளமை
ஆறினில் கழிப்பிய — நாற்பத்தெட்டு வருடத்து நன்
மையாகிய இளமையை (வேதங் கூறிய பிரமசரிய)
நெறியிலே போக்கிய

அறன் நவில் கொள்கை — தரும நூலை
(எப்பொழுதும்) கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும்

மூன்றவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
 திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நவல
 வொன்பது கொண்ட மூன்றபுரி நுண்ணூண்
 புலராக் காழகம் புலர வுடஇ 185
 யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
 தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து-
 (சதுரமும் முக்கோணமும் வில்வடிவுமாகிய) மூன்று
 வகையாகக் குறிக்கப்பட்ட (ஆகவநீயம் தக்ஷிணாக்
 கினி காருகபத்தியம் என்னும்) மூன்றக்கினியினால்
 உண்டாகும் செல்வத்தினையும்

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞூண்
 இரு பிறப்பாளர் - (மூன்று நூல்கொண்டு மூன்று புரி
 யாக்குதலால்) ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தே
 கொண்ட ஒரு புரி மூன்றாகிய நுண்ணிய உபவீதத்
 தையுமுடைய பிராமணர்கள்;

பிறந்த பிராமணர்கள், போக்கிய பிராமணர்கள்.என்க

பொழுது அறிந்து -(தாங்கள் வழிபடும்)
 காலத்தை அறிந்து,

புலராக் கழாகம் புலர உடஇ - (ஸ்நானம்
 பண்ணித்) தோய்த்து உலராத புடைவையை (உடம்
 பிலே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்து,

அருமறை ஆறெழுத்து அடக்கிய கேள்வி -
 அருமையாகிய வேதத்திலே சொல்லப்பட்ட ஆறு
 அட்வரத்தைத் தன்னிடத் தடக்கிய மந்திரத்தை

நாவியன் மருங்கி னவில்ப பாடி
விரையுறு நறமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதவ முரியன தாஅன்று. 190

நா இயல் மருங்கில் நவில்ப பாடி - நாக்குப் புடை பெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,

விரை உறு நறு மலர் ஏந்தி- (பின்னர்) வாசம் மிகுந்த நன்மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து,

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து நுவல - தலையிலே குவித்த கையினை யுண்டயர் களாய்த் தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க;

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் - மிக மகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்.

பிராமணர்கள் அறிந்து, உடுத்து, உச்சரித்து, எடுத்து அருச்சித்து, தம்மைப் புகழ்ந்து துதிக்க; மகிழ்ந்து திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

ஐந்தாவது

குன்றுதோறாடல்

பைங்கொடி நறைக்கா யிடையீடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
கொடுந்தொழில் வல்வீற் கொலைஇய
கானவர் 195

நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேறற்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறபறைக் குரவை யயர

இதன் பொருள்

பைங்கொடி என்பது கொடுத்துப் பண்பே என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்.

நறும் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளர் மார்பின்
கொடும் தொழில் வல் வில் கொலைஇய கானவர் -
நறிய சந்தனத்தைப் பூசிய நிறம் விளங்கும் மார்
பினையுடைய கொடிய தொழிலையுடைய வலிமையா
கிய வில்லினாலே கொலை செய்த வேடர்கள்,

மார்பினையுடைய வேடர்கள் என்க.

நீடு அமை விளைந்த தேன் கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக்கிளையுடன் மகிழ்ந்து-நீண்ட மூங்
கிலிலே இருந்து முற்றின தேனாற் செய்த கட்
டெளியை மலையிடத்துச் சிற்றூரி லிருக்கும் சுற்றத்
துடனே உண்டு மகிழ்ந்து,

விரவளர்ப்ப பவீழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டுசுனை பூத்த வண்டிபடு கண்ணி 200
 யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறம்பூச்
 செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை

விரல் உளர்ப்ப அவிழ்ந்த வேறுபடு நறும்
 கால் - விரற்றலையினாலே வலிய மலர்ந்தமையால்
 வேறு படுகின்ற மணம் பொருந்திய தாளினையுடைய

“உளர்ப்ப” என்பதன்க ணீற்றகரம் விகாரத்
 தாற் றொக்கது.

குண்டு சுனை பூத்த வண்டு படு கண்ணி
 இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் - ஆழமா
 கிய சுனையிலே பூத்த வண்டு விழுகின்ற அரும்பு
 களினாலே தொடுக்கப்பட்ட மாலையை அணிந்த
 அளகத்தையும்,

தாளையுடைய அரும்புகள் என்க.

முடித்த குல்லை இலை உடை நறும் பூ
 செங்கால் மரா அத்த வால் இணர் இடை இடுபு
 சுரும்பு உணத் தொடுத்த, பெரும் தண் மாத் தழை
 - இலையைத் தலையிலேயுடைய கஞ்சாவையும்
 இலையையுடைய நறிய பூக்களையும் செவ்விய
 காலையுடைய கடம்பினிடத்தனவாகிய வெள்ளிய
 பூங் கொத்துக்களை நடுவே வைத்து வண்டுகள்
 தேனை உண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த
 அழகிய தழையை

“குல்லை” என்பதற்கு இப்பொருள்,

“கஞ்சங் குல்லை கஞ்சா வாகும்”

என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தால் அறிக.

திருந்தகா ழல்குற் றிளைப்ப வுடஇ 205
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சீவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
செயலைத் தண்டளிர் தயல்வருங் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்

காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்ப உடஇ -
வடங்கள் திருந்தும் அல்குலிடத்தே அசையும்படி
உடுத்து,

மயில் கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரொடு -
சாயலுடையமையால் மயில் காணப்பட்டாற் போன்ற
மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்தையு முடைய பெண்
களோடும்,

“உடஇ” என்னும் வினையெச்சம் “அன்ன”
என்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்தது. அளகத்தை
யும் ஒழுக்கத்தையு முடைய பெண்கள் என்க.

தொண்டகச் சிறுபை குரவை அயர- தங்கள்
குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகமாகிய சிறிய
பறையினது தாளத்திற் கிசையக் குரவைக் கூத்தாட,

குரவைக் கூத்து இதுவென்பது,

“குரவைக் கூத்தே கைகோத் தாடல்”
என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தால் அறிக.

வேலன் பைங்கொடி அம் பொதிப் புட்டில்
விரைஇ நறைக்காய் இடை இடுபு குளவியொடு
வெண்கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன் - படிமத்தான்
பச்சிலைகொடியினாலே அழகிய பொதிதலையுடைய
தக்கோலக்காயை கலந்து சாதிக்காயை நடுவே
இட்டு மலைப் பச்சையோடு வெண்டாளியையும் கூதா
ளியையுந் தொடுத்த மாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன் 210
றகரன் மஞ்சையன் புகரில் சேவலங்

வடிவினாற் புட்டில் பொன்ற தக்கோலக்கா
யைப்“புட்டி” லென ஆகுபெயராற் கூறினார். நறுமண
முடைமையால் சாதிக்காய்“நறைக்காய்” எனப்பட்டது.

செயன் - செந்நிறத்தை உடையராய்,
சிவந்த ஆடையன்-சிவந்த ஆடையைஉடுத்து,

செவ்வரைச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வ
ரும் காதினன் - செவ்விய அரயினையுடைய அசோ
கினது குளிர்ந்த தளிர் அசையும் காது பொருந்தி,

கச்சினன் - கச்சைக் கட்டி,

கழலினன் - கழலை அணிந்து,

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் - குழலை ஊதி,

கோட்டன் - கொம்பைக் குறித்து,

குறும் பல்லியத்தன் - சிறியவாத்தியங்களை இயம்பி

தகரன் - ஆட்டுக் கடாவைப் பின்னிட்டு,

மஞ்சையன் - மயிலின் மேலேறி,

புகர் இல் சேவல் அம் கொடியன் - குற்ற
மில்லாத கோழிக் கொடியை உயர்த்து,

கொடிய நெடியன் றொடியணி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின்சுரற் றொகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறந்தண் சாயன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன் 215
 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மேன்றோட் பல்பிணை தழீஇத்தலைத் தந்து

நெடியன் - (பிள்ளையாய் இராமல்) நெடுக
 வளர்ந்து,

தொடி அணி தோளன்- தோளிலே தொடியை
 அணிந்து,

மருங்கில் கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட -
 இடையிலே இறுகக் கட்டிய உதர பந்தனத்தின்
 மேலே உடுப்பதாக உட்கொண்ட

நிலன் நேர்பு நறும் தண் சாயல் துகிலினன்-
 (நாலவிட்டமையால்) நிலத்தைப் பொருந்திய நறிய
 குளிர்ந்த மென்மையையுடைய புடவையை உடுத்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதி
 யொடு தலைத்தந்து - யாழ்நரம்பு ஆரவாரித்தாற்
 போன்ற இனிய மிடற்றோசையையுடைய பாடுமகளி
 ரது கூட்டத்துடனே திரிந்து,

மேன்றோட் பல்பிணை முழவு உறழ் தடக்
 கையின் தழீஇ இயல ஏந்தி - மெல்லிய தோளையு
 டைய மான் பிணை போலும் பல பெண்களை முழு
 வைப் போலும் தம்முடைய பெரிய கையினாலே
 தழுவிப் பொருந்தும்படி எடுத்துக் கொண்டு,

குன்றதோ றாடவ நின்றதன் பண்பே யதா
அன்று

குன்றுதோறு ஆடலும் நின்ற தன் பண்பு -
மலைகள் தோறும் சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு
நிலைநின்ற குணமாம்.

வேடர்கள் உண்டு மகிழ்ந்து, பெண்களோடும்
குரவைக் கூத்தாட; சூடி, உடையவராய், உடுத்து,
காது பொருந்தி, கட்டி, அணிந்து, சூடி ஊதி,
குறித்து, இயம்பி, பின்னிட்டு, ஏறி, உயர்ந்து,
வளர்ந்து, அணிந்து, உடுத்து, திரிந்து, பெண்களைத்
தழுவி எடுத்துக் கொண்டு, மலைகள் தோறும்
சென்று விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குண
மாம் என முடிக்க.

அதா அன்று - அதுவன்றி,

ஆறாவது

பழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇமறி யறத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிநீஇ 220
யூசூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையினும்
வேலவன் றைஇய வெறியயர் களனும்

இதன் பொருள்

சிறுதினை என்பது தொடுத்துக் கந்துடை நிலையினும் என்பது வரையும் ஒரு தொடர்.

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறி அறுத்து - சிறிய திணையரிசியைப் பூக்களுடன் கலந்து (பிரப்பரிசியாக வைத்து) மறியை அறுத்து, வாரணக் கொடி யொடு வயிற்பட நிநீஇ - கோழிக் கொடியுடனே தாம் அவ்விடத்தில் நிற்கும் படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர் கெழு விழவினும் - ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட சிறப்புப் பொருந்திய திருவிழாவிலும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினு- தம்மேல் அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் (தமது திருவுளம்) விரும்பிய இடத்தினும்,

வேலன் தைஇய வெறி அயர் களனும் - படிமத்தான் செய்த வெறியாடு களத்திலும்,

முருகக்கடவுளுக்கு அடையாளமாக வேலைக் கொண்டிரிதலால், படிமத்தானை “வேலன்” என்றார்.

காடும் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ் 225
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியினும் கந்துடை நிலையினு

காடும் - காட்டிலும்,
காவும் - சோலையிலும்,

கவின் பெறு துருத்தியும் - அழகு பொருந்
திய ஆற்றிடைக் குறையிலும்,

யாறும் - நதிகளிலும்,
குளனும் - குளங்களிலும்,

வேறு பல் வைப்பும் - (முற்சூறிய ஊர்களி
னன்றி) வேறு பல ஊர்களினும்,

சதுக்கமும் - நாற்சந்தியிலும்,
சந்தியும் - முச்சந்தி ஐஞ்சந்தியிலும்,

புதுப்பூங் கடம்பும் - புதுமையாகிய பூக்களை
யுடைய கடம்பிலும்,

மன்றமும் - ஊருக்கு நடுவே எல்லாருமிருக்
கும் மரத்தடியினும்,

பொதியினும் - அம்பலத்தினும்,

கந்துஉடை நிலையினும் - ஆத்தீண்டு குற்றி
யையுடைய இடத்தினும்,

(உறைதலும் உரியன்) - எழுந்தருளி யிருத்
தலும் உரியர்.

மாண்டலைக் கொடியோடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவீ யப்பியை துரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி 230
முரண்கொ ளுருவீ னீரண்டுடை யுடஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி

ஆண்டலை என்பது தொடுத்து உறைதலும் என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்.

ஆண்டலைக் கொடியோடும் அமைவர மண்ணி
- கோழிக் கொடியுடனே பொருந்த அலங்கரித்து,

“ஆண்டலைக்கொடி” என்பதற்குப் பேய் முத
லியன பலி நுகராமல் தலை ஆண்மகன்றலையும்
உடல் பறவை வடிவுமாக எழுதிய கொடி என்று
பொருள் கூறினும், பொருந்தும்.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி ஐது உரைத்து -
நெய்யுடனே வெண் சிறுகடுகையும் (நெற்றியிலே)
அப்பி (மந்திரத்தைத்) தோன்றாமல் உச்சரித்து,
குடந்தம் பட்டு - நான்கு விரல் மடக்கிப் பெருவிரல்
நிறுத்தி மாறிபடை வைத்து,

கொழுமலர் சிதறி-அழிகிய பூக்களைத் தூவி

முரண்கொள் உருவின் இரண்டு உடை
உடஇ - தம்முண் மாறுகொண்ட வடிவினையுடைய
இரண்டு புடைவைகளை (உள்ளொன்று புறம்பொன்
றாக) உடுத்து,

செந்நூல் யாத்து - சிவந்த நூலினாலே
(கையிலே காப்புக்) கட்டி,

வெண்பொரி சிதறி - வெள்ளியபொரியைத் தூவி,

மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇத் தூவெள் ளரிசி
 சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச் 235
 சிறபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருத்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையுற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி

மதவலி நிலைஇய மாத் தாள் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇத் தூ வெள் அரிசி சில் ப்லிச்
 செய்து— மிகுதியாகிய வலிமை நிலைபெற்ற பெரிய
 காலையுடைய கொழுவிய கடாவினது உதிரத்துடன்
 பிசைந்து தூய வெள்ளை யரிசியைச் சிறுபலியாக
 இட்டு,

பல்பிரப்பு இரீஇ - பல பிரப்புக்களையும் வைத்து
 பிரப்பாவது இது வென்பது,

“கொள்கல மொன்றிற் குறுணி யாகப்
 பல்லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே”.
 என்னும் திவாகரச் சூத்திரத்தாலுணர்க.

சிறு பசுமஞ்சளொடு நறு விரை தெளித்து -
 சிறிய பசுமஞ்சளுடனே நறிய சந்தன முதலியவற்
 றையுந் தெளித்து,

“விரை” ஆகுபெயர்.

பெரும் தண் கணவீரம் நறுந் தண் மாலை
 துணை உற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி - பெரிய
 குளிர்ந்த செவ்வலரி மாலையையும் நன்மையாகிய
 குளிர்ந்த பிற மலைகளையும் இணையொக்க
 அறுத்து அசையத் தூக்கி,

நளிமலைச் சிலம்பி நன்னகர் வாழ்த்தி
 நறம்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி 240
 யிமிழிசை யருவியோ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்
 முருகிய நிறத்து முரணின ருட்க

நளி மலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி -
 செறிந்த மலைப் பக்கத்திலுள்ள நன்மையாகிய ஊர்
 களை(ப் பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்குக வென்று)
 வாழ்த்தி,

நறும் புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி- நறிய
 தூபங் கொடுத்து அந் நிலத்துக்குரிய குறிஞ்சிப்
 பண்ணைப் பாடி),

இமிழ் இசைஅருவியோடு இன் இயம் கறங்க
 - முழங்குகின்ற ஓசையை யுடைய அருவியுடனே
 இனிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க,

உருவப் பல் பூத் தூய்- நிறத்தினையுடைய
 பல பூக்களையும் தூவி,

வெருவரக் குருதிச் செந்தினை பரப்பி -
 கண்டவர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி இரத்தம்
 அளைந்த சிவந்த திணையைப் பரப்பி,

குறமகள் - குறப்பெண்ணானவள்,

முருகியம் நிறுத்து - தொண்டகப் பறையை
 வாசிக்கப் பண்ணி,

முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு வியனக 245
ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி

முரணினர் உட்க முருகு ஆற்றுப் படுத்த
உருகெழுவியன் நகர் - (ஆத்திகருக்கு) மாறுபடு
தலையுடைய நாத்திகர்கள் அஞ்சும்படி முருகக்
கடவுளாகிய தாம் வரும் பொருட்டு வழிப்படுத்திய
அச்சம்பொருந்திய பெருமையாகிய ஊரின் கண்ணே,

ஆத்திகர் இவர் நாத்திகர் இவரென்பது,

‘பொன்னு லகம் வெந்நகரம் புண்ணியபா வம்புரிவார்
நின்மலனு முண்டென்று நிச்சயித்தா - ரிந்நிலைமை
யாத்திகரே யார்கண்டா ரம்மைப் பலமென்பார்
நாத்திகரென் றேயுளத்து ணாடு.’

என்னும் வெண்பாவால் அறிக. குறப்பெண்ணானவள்
அலங்கரித்து, அப்பி, உச்சரித்து, வைத்து, தூவி,
உடுத்து, கட்டி, தூவி, இட்டு, வைத்து, தெளித்து,
தூக்கி, வாழ்த்தி, பாடி, ஒலிக்கத்தூவி, பரப்பி, வாசிக்
கப்பண்ணி, வழிப்படுத்திய ஊர் என முடிக்க.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி - அவ்வெறியாடு
களம் ஆரவாரிக்க (அதற்கு ஏற்பனவற்றை)ப் பாடி,

கோடு பலவுடன்’ வாய் வைத்து கொம்புகள்
பலவற்றையும் சேர ஊதி,

கொடுமணி இயக்கி- கொடிய மணியை ஒலிப் பித்து
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி -
(வலிமை) நீங்காத பிணிமுகம் என்னும் பட்டத்தை
யுடைய யானையை வாழ்த்தி,

வேண்டுகநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டாண் டுறைதலு மறிந்த வாறே 250
யாண்டாண் டாயினு மாகக் காண்டக

‘பூட்கைப் பிணிமுகம் என்பதற்கு யானையை யும்மயிலையும் எனப்பொருளுரைப்பினும் பொருந்தும்.

வேண்டுகநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட-
தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பிய
படியே பெற்று நின்று வழிபட, ஆண்டு ஆண்டு
உறைதலும் (உரியன்)- அவ்விடத்திலே (அவரை)
ஆட்கொண்டு எழுந்தருளி யிருத்தலும் உரியர்.

ஊரின்கண்ணே பாடி, ஊதி, ஒலிப்பித்து
வாழ்த்தி வழிபட, ஆட்கொண்டு எழுந்தருளி யிருத்த
லும் உரியர் என முடிக்க.

அறிந்த என்பது தொடுத்து அளவையில் என்னும்
வரையும் ஒரு தொடர்

அறிந்த ஆறே ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக
- (நான் உனக்கு) அறிவித்தபடியே அவ்வவ்விடங்க
ளிலே ஆயினுமாக (பிறவிடங்களிலே ஆயினுமாக)
அறிவித்த எனற்பாலது பிறவினைப் பொருளு
ணர்த்தும் விவ்விசுதி கெட்டு ‘அறிந்த’ என்றாயிற்று.

“நடுவின்றி நன்பொருள் வெ.கிற குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.”

என்னும் திருக்குறளினுள் பொன்றுவித்து எனற்பாலது
பொன்றி என்றாயவாறு போல. இவ்வாறு வருவன
வற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச்சு என்பர்.
உம்மை ஐயவுமமை.

முந்தநீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காவற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சியமத்து நீலப் பைஞ்சனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப 255

முந்து நீ கண்டுழிக் காண் தக முகன் அமர்ந்து ஏத்தி - முற்பட நீ கண்டபொழுது அழகு தகும்படி முகமலர்ந்து துதித்து, முருகக் கடவுளது தெய்வத் தன்மையைக் கண்டபொழுது அச்சமின்றி நிற்றல் வேண்டுமென்பார் 'முகனமர்ந்து' என்றார்.

கை தொழுஉப் பரவி - பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி, கால் உற வணங்கி- பின்பு அவருடைய திருவடிகள்(உன்னுடைய தலையிலே) படும்படி வணங்கி, நெடும் பெரும் சியமத்து நீலப்பைஞ்சனை - நெடிய பெரிய இமயமலைச் சாரலிலிருக்கின்ற கருங் குவளைகளையுடைய பசிய சரவணப் பொய்கையானது

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப-(பிருதுவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும்) ஐவருள் ஒருவனாகிய அக்கினி தேவனது அழகியகையினின் றுந் தன்னிடத்தே ஏற்க,

பஞ்சபூதங்களும் பிரம்மா விஷ்ணு உருத்தி ரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்க ளையும் தெய்வமாக உடைமையால், அவ்வொற் றுமைபற்றி அவைகளை 'ஐவர்' என்றார். சிவனது நெற்றிக்கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீப்பொறிகளாறையும் அக்கினிதேவன் கங்கையிலே கொண்டு சென் றுய்ப்ப அது சரவணப் பொய்கையிலே யிட்டமை பற்றி 'ஒருவ னங்கையேற்ப' என்றார்.

வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
 விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி 260
 வானோர் வணங்குவிற் றானைத் தலைவ

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ—கார்த்தி
 கைப்பெண்களறுவர் பாலூட்டிவளர்த்த ஆறு வடிவங்
 களும் (உமாதேவி யெடுக்கும்பொழுது) ஒன்றாய்
 இசைந்த செல்வரே,

ஆல் கெழு கடவுள் புதல்வ—கல்லாலமர நிழ
 லின் கீழே (தடவிணா மூர்த்தியாயிருந்த) பரமசிவனு
 டைய புதல்வரே, மால் வரை மலைமகள் மகனே—
 பெருமையாகிய மூங்கில்களையுடைய இமயமலையர
 சனுக்கு மகளாகிய உமாதேவியினுடைய குமாரரே,
 மாற்றோர் கூற்றே - பகைவராகிய அசுரர்களுக்கு
 யமனே,

போர் வெல் வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ -
 (மகிடாசுரனை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றி
 யினையுடைய துர்க்கைக்குப் புதல்வரே,

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி -
 ஆபரணத்தை அணிந்த சிறப்பையுடைய காடுகிழா
 ளது குமாரரே,

காடுகிழாள் என்பது இக்காலத்தே காடுகாள்
 எனமருவிற்பது. இவளும் சிவனுடைய சக்தியாதலால்,
 இவள் குழவி என்றார்.

வணங்கு வில் வானோர் தானைத் தலைவ
 வளைந்த வில்லினையுடைய தேவ சேனாதிபதியே.

மாலை மார்ப நாலறி புலவ
 செருவி லொருவ பொருவிறன் மள்ள
 வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ்செல்வ 265

மாலை மார்ப- மாலையை யணிந்த மார்பினை யுடையவரே, நூல் அறி புலவ-(வேதாகம முதலிய எல்லா) நூல்களையும் உணர்ந்த பண்டிதரே,

செருவில் ஒருவ - போர்த் தொழிலிலே ஒரு வராய் நிற்பவரே, பொரு விறல் மள்ள-பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய இளையவரே,

அந்தணர் வெறுக்கை-(உயிர்கள்மேல்)அழகிய தண்ணளியையுடையவர்களுக்குச் சேமநிதியே,

அறிந்தோர் சொல் மலை-(வேதாகம முதலிய சாத்திரங்களை) அறிந்த மெய்யறிவுடையவர்களாலே சொல்லப்படும் புகழாகிய மலையை யுடையவரே,

அசையாமையும் பெருமையும் பற்றி அப்புகழ் மலையாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. 'சொன்மலை' அன்மொழித்தொகை.

மங்கையர் கணவ - (தெய்வயானையம்மை வள்ளிநாயகி யென்னும்) பெண்களுக்கு நாயகரே,

மைந்தர் ஏறே-வலிமை உடையாருக்கு இடபமே,

வேல் கெழு தடக்கைச் சால் பெருஞ்செல்வ-வேலாயுதம் பொருந்திய பெருமையாகிய கையினை யுடைய

குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவ ரேறே
 யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசையினர்க் கார்த்து மிசைபே ராள 270
 வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்

நிறைந்த பெருஞ் செல்வரே,

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து விண்
 பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ- கிரவுஞ்ச கிரி
 யைப் பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய தேவரு
 லகத்தைப் பொருந்திய நெடிய மலைகளையுடைய
 குறிஞ்சு நிலத்திற்கு உரியவரே,

புலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே-பலரும்
 புகழ்கின்ற நன்மை யாகிய சொற்களையுடைய பர
 சமய பண்டிதர்(களாகிய யானை) களுக்குச் சிங்க
 வேறு போல்பவரே,

பெறல் அரும் மரபிற் பெரும் பெயர் முருக
 - பிறராலே பெறுதலரிய முறைமை யினையுடைய
 பெரும் பொருளாகிய வீட்டினை யுடைய முருகரே,
 பெய ரென்றது பொருள்பெற்ற பெயர். அதனை
 யுடைய பொருளைப் பெய ரென்றார்.

நசையினர்க்கு ஆர்த்தும் பேர் இசை ஆள -
 (அவ்வீட்டின் மேல்) ஆசை யுடையவர்களுக்கு
 அதனை நுகர்விக்கும் பெரிய புகழை ஆளுதலுடைய
 வரே,

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் (சேஎய்)- பிறராலே
 இடுக்கண் பட்டு வந்தவர்களுக்கு அருள்செய்யுஞ்
 சேயே,

மண்டமர் கடந்ததநின் வென்றா டகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி 275
 போர்மிகு பொருந குரிசிவ மெனப்பல
 யானறிவ யளவையீ னேத்தியா னாது

மண்டு அமர் கடந்த வென்று ஆடு நின்
 அகலத்துப் பொலம் பூட் சேஎய்- மிக்குச் செல்கின்ற
 போர்களை முடித்த வென்று ஆடுகின்ற உம்முடைய
 மார்பினிடத்தே பொன்னாலாகிய ஆபரணங்களை
 அணிந்த சேயே.

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள்-
 இரப்பவரை (வேண்டுவன கொடுத்துப்) பாதுகாக்கும்
 நிறம் பொருந்திய நெடிய வேளே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள் -
 (தேவர்களும், முனிவர்களுமாகிய) பெரியவர்கள்
 துதிக்கும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய கடவுளே,

சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி -
 சூரனுடைய குலத்தை நாசமாக்கிய வலிமையினால்
 உண்டாகிய மதவலி என்னு் பெயரையுடையவரே,

போர் மிகு பொருந-யுத்தத்தில் மிக்க திண்ணியரே,
 குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவரே,

என யான் அறி அளவையும் ஆனாது பல
 ஏத்தி- என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினா
 லும் (நீ யறிந்த அளவினாலும்) நீங்காது பலவற்றை
 யுங் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின்னளந் தறிதன் மன்னாயிர்க் கருமையி
 னின்னடி யுள்ளி வந்தன னின்னொடு
 புரைகுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக் 280
 குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
 வேறபல் வருவிற் குறும்பல் கூளியர்
 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி

* “குரிசிலு” மென்ற உம்மை அளவையின் என்பத
 னோடு கூட்டப்பட்டது.

நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அரு
 மையின் நின் அடி உள்ளி வந்தனன் நின்னோடு
 புரைகுநர் இல்லாப் புலமைபோய் எனக் குறித்தது
 மொழியா அளவையில்- உம்முடைய தன்மைகளில்
 லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டு அறிதல் நிலைபெற்ற
 உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திரு
 வடியை(ப் பெறல்வேண்டுமென்று)நினைந்து வந்தேன்
 உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தையுடை
 யவரே என்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ்
 செய்வதற்கு முன்னே,

குறித்து என்பது தொடுத்து ஏத்தி என்னும் வரையும்
 ஒரு தொடர்.

வேறு பல் உருவிற் குறும் பல் கூளியர்
 உடன் குறித்து - வெவ்வேறாகிய பல வடிவினை
 உடைய சிறிய பலராகிய பரிசனர்கள் சேரக் கருதி,

சாறு அயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி-திரு
 விழாவை யெடுத்த களத்திலே தாங்கள் பொலிவு
 பெறத் தோன்றி,

* முதல் பதிப்பில் காணப்படவில்லை.

யனியன் றானே முதவா யிரவலன்
வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென

285

வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்றோய் நிவப்பிற் றான்வந் தெய்தி
யணங்குசா வயர்நிலை தழீஇப்பண்
டைத்தன்

பெரும முது வாய் இரவலன் நின் வண்புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தி வந்தோன் அனியன் தானே என-பெருமையை உடைய சுவாமீ அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய புலவனொருவன் உம்முடைய வளம் பொருந்திய புகழை விரும்பி (க் கேட்டோர்களுக்கு) இனியனவும் உறுதி பயப்பனவுமாகிய மிக்க பலவற்றை வாழ்த்திவந்தான் ஆதலால் அவன் உம்மாலே காக்கப்படத் தக்கவன் என்று கூற, பரிசனர்கள் கருதித் தோன்றிக் கூற என முடிக்க.

தெய்வம் என்பது தொடுத்து நல்குமதி என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்.

தெய்வம் சான்ற திறல் விளங்கு உருவின் வான் நோய் நிவப்பின் தான் வந்து எய்தி- தெய்வத் தன்மை அமைந்த வலிமை விளங்கும் வடிவையும் ஆகாயத்தைத் தீண்டும் உயர்ச்சியையுமுடைய தாம் தாம் வந்து சேர்ந்து,

ஆணங்கு சால் உயர்நிலை தழீஇ -(கண்ட வர்களுக்கு) அச்சம்பொருந்துந் தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக் கொண்டு,

மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி 290
யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
வன்புடை நன்மொழி யளைஇ விளிவின்
றிருணீற முந்நீர் வளைஇய வுலகத்
தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய

மணம் கமழ் தெய்வத்துப் பண்டைத் தன்
இள நலம் காட்டி- வாசம் கமழ்கின்ற தெய்வத் தன்
மையை உடைய முன்பு உண்டாகிய தம்முடைய
இளைய வடிவத்தைக் காட்டி,

நின் வரவு அறிவல் அஞ்சல் ஒம்புமதி என
அன்பு உடை நன்மொழி அளைஇ - (முத்தி பெற
நினைந்து வந்த) நின் வரவை யாம் அறிவேம்(அது
உனக்கு எய்துதல் அரிதென்று) அஞ்சுதலைப் பரிகரி
என்று உன்மேல் அன்பினையுடைய நல்ல வார்த்தை
களைப் பலதரமும் கலந்து பேசி,
“மதி” முன்னிலை யசைச்சொல்.

இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து ஒரு
நீ விளிவு இன்று ஆகித்தோன்ற.* இருண்ட நிறத்
தையுடைய கடல் சூழ்ந்த உலகத்தின்கண்ணே நீ
(பிறப்பும்) இறப்பும் இன்றித் தம்மைப் போல
ஒருவனாய் விளங்கும் பொருட்டு,

தொக்கு நின்ற உம்மையாற் பிறப்பும் கொள்
எப்பட்டது. தம்மைப்போல் ஒருவனாய் விளங்குத
லாவது சனன மரணங்களுக்கு ஏதுவாகிய மலமாயா
கர்மங்களின்றும் நீங்கி, இறைவண்ப்போல முற்றறி
வுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை இயற்கையுணர்வு
டைமை தன்வய முடைமை வரம்பிலாற்ற லுடைமை

*இந்த உரை முதற்பதிப்பில் உள்ளவாறே பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெறலரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன் 295
வேறபஃ றுகில் னுடங்கி யகில்சுமந்
தார முழுமுத வருட்டி வேறற்

குறைவிலாற்ற லுடைமை என்னும் சாட்குண்ணியத்
தின் சொருபத்தைப் பெறுதலாம்.

“உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை
யுன்னிலொன்றா
விதித்தாண் டருடருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுருக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் றிருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே”

என அருணகிரிநாதரும் கந்தலரங்காலத்தில் ‘இந்
நிலையையே எடுத்தருளிச் செய்தார்.

* இன்றி என்பது ‘இன்று’ எனத் திரிந்து நின்றது.

விழுமிய பெறல் அரும்பரிசில் நல்கும் மதி-
சிறப்பினையுடைய பிறராலே பெறுதற்கரிய திருவரு
ளாகிய பரிசிலைத் தந்தருளுவார்.

‘மதி’ படர்க்கையிலே வருதல் புறனடையாற்கொள்க.
பலவுடன் என்பது தொடுத்து மலைகிழ வோனே
என்னும் வரையும் ஒரு தொடர்

வேறு பல் துகிலின் பலவுடன் நுடங்கி -
வேறுபட்ட பலவாகிய துகிற்கொடிகள் போலத் தாம்
பலவுங்கூட அசைந்து,

அகில் சுமந்து- அகில்களை மேலே கொண்டு,
ஆர முழு முதல் உருட்டி-சந்தனமாகிய
பெரிய மர்மங்களைத் தள்ளி,

* முதல் பதிப்பில் காணப்படவில்லை.

பூவுடை யலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
 தண்கமழ் மலரிறால் சிதைய நன்பல 300
 வாசினி முதுசுளை கலாவ மீமிசை
 நாக நறுமல ருதீர யுகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூந்த

வேரற் பூ உடை அலங்கு சினை புலம்ப
 வேர் கீண்டு- சிறு மூங்கிலினது பூவையுடைய அசை
 கின்ற கொம்புகள் தனிப்ப வேரைப் பிளந்து,

விண் பொரு நெடுவரைப் பரிதியில் தொடுத்த
 தண்கமழ் மலர் இறால் சிதைய- ஆகாயத்தைத்
 தீண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே குரியனது மண்ட
 லத்தைப் போல வைக்கப்பட்ட குளிர்ச்சியையுடைய
 மணக்கின்ற பெரிய தேன் கூடுகள் கெடும்படிக்கும்

நன் பல ஆசினி முது சுளை கலாவ-நன்மை
 யாகிய பல ஆசினிகளுடைய முற்றிய சுளைகள்
 தன்னிடத்தே கலக்கும்படிக்கும்

மீ மிசை நாக நறு மலர் உதிர-மலையினது
 உச்சியில் உண்டாகிய சுரபுன்னையின் நறிய பூக்
 கள் உதிரும்படிக்கும்

பூகமொடு மா முக முசுக்கலை பனிப்ப -
 கருங் குரங்குடனே கருமையாகிய முகத்தையுடைய
 ஆண் முசுக்களும் நடுங்கும்படிக்கும்..

லிரும்பிடி குளிர்ப்பவீ சிப்பெருங் களிற்ற
முத்துடை வான்கோடு தழீஇக்கத் துற்ற 305
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
வாழை முழுமுத றமியத் தாழை
யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற

பூ நுதல் இரும் பிடி குளிர்ப்ப வீசி -புகார்
பொருந்திய மத்தகத்தையுடைய பெரிய பிடிகள்
குளிரும் படிக்கும் வீசி,

பெரும் களிற்று முத்து உடை வான் கோடு
தழிஇ - பெரிய யானையினது முத்தை யுடைய
பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தத்துற்று -
நன்மையாகிய பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்
கும்படி மேலே கொண்டு குதித்து,

பொன் கொழியா-(பொடியாகிய) பொன்னைக்
கரை யொதுக்கி,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை இளநீர்
விழுக் குலை உதிரத் தாக்கி -வாழையினது பெரிய
முதல் துணியும் படிக்கும் தெங்கினது சிறப்புப்
பொருந்திய இளநீர்க் குலைகள் உதிரும்படிக்கும்
மோதி,

கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாய- மிளகுக்
கொடியினது கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும்படிக்கும்.

மடநடை மஞ்சை பலவுடன் வெரீஇக் 310
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலோ
 டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
 குரு உமயீ ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
 பெருங்கல் விடரணைச் செறியக் கருங்கோட்
 டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின் 315

போறிப்புற மடநடை மஞ்சைபலவுடன் கோழி வயப் பெடை வெரீஇ இரிய-பீலி பொருந்திய இடத் தையும் மடப்பம் பொருந்திய நடையையுமுடைய மயில்கள் பலவற்றோடு வலிமையாகிய கோழிப் பெடைகள் அஞ்சி ஓடும்படிக்கும்,

கேழலோடு வெளிற்றின் இரும்பனைப் புன் சாய் அன்ன குருஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங்கல் விடர் அணைச் செறிய -ஆண் பன்றியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைய பனையி னது புல்லிய செறும்பைப் போன்ற கருநிறம் பொருந் திய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும் வளைந்த வடிவி னையுமுடைய கரடிகள் பெரிய கல் விண்ட முழை களிலே சேரும்படிக்கும்,

கருங் கோட்டு ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப - கரிய கொம்புகளையுடைய நன்மையாகிய ஆண் காட்டாக்கள் முழங்கும் படிக்கும்,

நிழலென வீழ்தரு மருவீப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே. 317

சேண் நின்று இழுமென இழிதரும் அருவி-
மலையுச்சியில் நின்றும் இழுமென்னும் ஓசைபடக்
குதிக்கும் அருவிகளை உடைய,

அசைந்து, மேலேகொண்டு, தள்ளி, பிளந்து,
கெடும்படிக்கும் கலக்கும்படிக்கும் உதிரும்படிக்கும்
நடுங்கும்படிக்கும் குளிரும்படிக்கும் வீசி, உள்ளடக்கி
குதித்து, ஒதுக்கி, மோதி, சாயும்படிக்கும் ஓடும்படிக்
கும் சேரும்படிக்கும் முழங்கும்படிக்கும் குதிக்கும்
அருவிகள் என முடிக்க.

பழமுதிர்ச்சோலை மலை கிழவோன் - பழ
முதிர்ச்சோலை மலைக்கு உரியவராகிய அம்முருகக்
கடவுள்

என்றவாறு

‘பழமுதிர்ச்சோலை மலைகிழவோன்’ என
உடம்பொடு புணர்த்தமையால், பழமுதிர்ச்சோலையின்
கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர் என
முன்னர்க் கூட்டிக் கொள்க. உடம்பொடுபுணர்த்தல்
என்பது ஓர்உத்தி. அது தொல்காப்பியம் மரபியலிற்
காண்க.

இதனது தாற்பரியம்

சுப்பிரமணிய சுவாமியுடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கும் தலைமை பெற்ற உள்ளத்துடனே புண்ணியங்களை விடாது செய்யும் கோட்பாட்டினாலே விளையாநின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சாதித்து அத்திரு வடிக் கீழ் இருக்கும் நெறியை நீ விரும்பினாயானால், நீ முற்பிறப்பிலே நினைந்து செய்த புண்ணியங்களினாலே அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமை இன்பங்கள் பலவற்றையும் உவர்க்கின்ற நன்மையாகிய மனசிலேகிளர்ந்த இனிமையாகிய இந்தமோக்ஷ இச்சையினாலே சிவஞானம் இப்போதே வாய்க்க அது காரணமாக முத்தியைப் பெறுவாய். நீ பரம சற்குருநாதராகிய அக்கடவைள அடைந்து வழிபட்டே அதனைப் பெறவேண்டுகையால், அவர் விசேஷமாக எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியஸ்தலங்களைச் சொல்வேன்; கேள். அவர் திருப்பரங்குன்றின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, திருச் செந்தூருக்கு எழுந்தருளுதலும் அவருக்கு நிலை பெற்றகுணம்: அதுவன்றி, திருவாவினன்குடியின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி திருவேரகத்தின் கண்ணே எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி, மலைகள் தோறும் விளையாடுதலும் தமக்கு நிலைநின்ற குணமாம்: அதுவன்றி, ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட திருவிழா விலும், தம்மேல் அன்புடையவர்கள் துதித்தலால் தமது திருவுளம் விரும்பிய இடத்தினும், படிமத்தான் செய்த வெறியாடு களத்தினும், காட்டிலும், சோலையிலும், ஆற்றிடைக் குறையிலும், நதிகளிலும், குளங்களிலும், வேறுபல ஊர்களிலும், நாற்சந்தியிலும்,

முச்சந்தி ஐஞ்சந்திகளிலும், கடம்பிலும், ஊருக்கு நடுவே எல்லாரு மிருக்கும் மரத்தடியினும், அம்பலத்தினும், ஆத்தீண்டு குற்றியை உடைய இடத்தினும், எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: அதுவன்றி குறப் பெண்ணானவள் தாம் வரும்பொருட்டு வழிபடுத்திய ஊரின்கண்ணே தம்மை விரும்புகின்றவர்கள் வரங்களை விரும்பியபடியே பெற்று நின்று வழிபட அவ் விடத்திலே அவரை ஆட்கொண்டு எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியர்: நான் உனக்கு அறிவித்தபடியே அவ்வவ்விடங்களிலே ஆயினுமாக பிற விடங்களிலே ஆயினுமாக; முற்பட நீ கண்டபொழுது முகமலர்ந்து துதித்து, பின்பு கையைத் தலையிலே குவித்து வாழ்த்தி, பின்பு அவருடைய திருவடிகள் உன்னுடைய தலையிலே படும்படி வணங்கி,- என்று நான் உனக்கு அறிவித்த அளவினாலும் நீ அறிந்த அளவினாலும் நீங்காது பலவற்றையுங் கூறிப் புகழ்ந்து, “உம்முடைய தன்மைக ளெல்லாவற்றையும் முற்ற அளவிட்டறிதல் உயிர்களுக்கு அரிதாகையால் உம்முடைய திருவடியைப் பெறல் வேண்டு மென்று நினைந்து வந்தேன் உம்மோடு ஒப்பவர் இல்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை யுடையவரே!” என்று நீ கருதிய வீடுபேற்றை விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கு முன்னே, அவருடைய பரிசனர்கள் சேரக் கருதித் தோன்றி, “சுவாமி! அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய புலவ னொருவன் உம்முடைய புகழை விரும்பிக்கேட்டோர்களுக்கு இனியனவும் உறுதிபயப்பனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தான்; ஆதலால், அவன் உம்மாலே காக்கப்படத் தக்கவன்” என்று கூற, பழமுதிர்ச்சோலை மலைக்கு உரியவராகிய அம் முருகக்கடவுள் வந்து சேர்ந்து, அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத் தன்மையை உள்ளடக்கிக்கொண்டு, தம்முடைய இளைய வடிவத்தைக் காட்டி, “முத்திபெற நினைந்து வந்த நின் வரவை யாம் அறிவோம் அது

உனக்குஎய்துதல் அரிதென்று அஞ்சுதலைப் பரிகரி”
என்று உன்மேல் அன்பினையுடைய நல்ல வார்த்தை
களைப் பலதரமும் கலந்து பேசி, *உலகத்தின்
கண்ணே நீ பிறப்பும் இறப்பும்இன்றித் தம்மைப்போல்
ஒருவனாய் விளங்கும் பொருட்டுத் திருவருளாகிய
பரிசிலைத் தந்தருளுவார் என்பதாம்.

இதனால் முத்தியைப் பெற்றவனொருவன்
பெறுதற்குப் பக்குவனாகிய ஓர் இரவலனைப் பெறும்
பொருட்டு முருகக் கடவுளிடத்தே வழிப்படுத்ததாக
இப்பிரபந்தம் செய்யப்பட்டமை தெளிக.

திருமுருகாற்றுப்படையுரை முற்றிற்று

வேலுமயிலுந் துணை

~~~~~

---

*முதற்பதிப்பில் கண்டவாறு பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

தலைக் குறிப்பு

(முன் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டது)

திருப்பரங்குன்றம்:- இது 'மாடமலி மறுகிற் கூடல் குடவையின்' 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. இங்கே குன்றைக் குடைந்து எடுத்திருக்கும் முத்துக் குமாரசுவாமி கோயிலில் நக்கீரரின் திரு உருவம் ஒன்று உண்டு; இங்கே பங்குனியில் நடைபெறும் திருவிழாவில் நக்கீரரைக் காத்த முருகக் கடவுளின் திருவருட் செயல் நான்காம் திருநாளில் கொண்டாடப்படுகிறது.

திருச்சீரலைவாய்:- 'நாமனூரலைவாய் என்னும் திருப்பதி' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். 'நாமனூரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தில்' என்று நச்சினார்கினியருக்கு முற்பட்ட உரையாசிரியர் பெயரால் வழங்கும் பழைய உரை ஒன்றில் காணப்படுகிறது. திருச்செந்தூர் திருநெல்வேலிக்குக் கிழக்கே 30 மைல் தூரத்தில் கடற்கரையில் இருக்கிறது.

திருவாவினன்குடி:- 'இனிச் சித்தன்வாழ் வென்று சொல்லுகின்ற ஊர் முற்காலத்து ஆவினன்குடி என்று பெயர் பெற்றது என்றுமாம்.' என்னும் குறிப்பு நச்சினார்க்கினியர் உரையில் காணப்படுகிறது.

'இந்தத் திருப்பதிக்குச் சித்தன்வாழ் வென்றும் பெயர்' என்று மேலே சொல்லப்பட்ட பழைய உரை கூறுகிறது.

---

*சித்தாந்த கலாநிதி ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

இப்பொழுது பழநி எனப்படும் ஊர் சங்க காலத்தில் பொதினி என வழங்கியது என்றும் அது ஆவி என்னும் தலைவனுக்கு உரியதா யிருந்தது என்றும் அதன் அருகிலுள்ள ஆய்க்குடியாம் ஆவி குடியின் நன்செய் வளம் மிக்கிருந்தது பற்றி ஆவி னன்குடி எனப்பட்டது என்றும் * ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கருதுகின்றார். பழநி திண்டுக்கல்லுக்கு மேற்கே 36 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

திருவேரகம்:- 'மலைநாட்டகத் தொரு திருப் பதி' என்பர் நச்சினார்க்கினியர். மைசூர் நாட்டில் உடுப்பிப் பகுதியில் ஏரகம் என்னும் பெயருடைய ஓரூரும், அங்கே பழமையான முருகன் கோவில் ஒன்றும் உண்டு எனத் தெரிய வருகிறது.

மேலும் சிலப்பதிகாரத்தில் குன்றக் குரவையில் 'சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும் ஏரகமும்' எனக் கூறப்படும் இடங்களுள் வெண்குன்றம் சுவாமிமலை என்று அந்நூல் அரும்பத உரையாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

பழைய உரையில் 'ஏரகம் என்னும் திருப் பதி' என்ற சிறுகுறிப்பே காணப்படுகிறது.

அருணகிரிநாதர், ஏரகவெற்பெனு, மற்புத மிக்கசு, வामी மலைப்பதி' என ஏரகத்தைச் சுவாமி மலையாகக் கொண்டு பாடியுள்ளார். அவர் கருத்தே இக்காலத்தில் நிலவி வருகிறது. சுவாமிமலை கும்பகோணத்துக்கு மேற்கே 4 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது.

குன்றுதோறாடல்:- 'மலைகடொறுஞ்சென்று விளையாடுதல்' என்பர் நச்சினார்க்கினியரும் பழைய

உரைகாரரும். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகனுக்கு விளையாட்டயரும் இடங்கள் குன்றுகளாகும்.

பழமுதிர்சோலை:- 'பழம் முற்றின சோலை களையுடைய மலைக்கு' என்று நச்சினார்க்கினயரும், 'நற்கனிகள் உதிரப் பட்ட சோலைகளையுமுடைய மலைக்கு' என்று பழைய உரையாளரும் கூறுகின்றனர். அவர்கள் உரையால் இப்பெயர் கொண்ட திருப்பதி இருந்ததெனக் கொள்ள இடமில்லை.

மதுரைக்கு வடகிழக்கே 12 மைல் தூரத்தில் திருமாலிருஞ்சோலை என்றோர்தலமுண்டு. 'பழமுதிர் சோலை இத்தலமே' என்று தெரிகின்றது. பழங்காலத்தில் இத்தலத்தே முருகக்கடவுள் திருக்கோவிலும் இருந்த தென்பதற்குரிய அறிகுறிகள் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன என்பர். சங்க காலத்திற்குப் பின் எழுந்த நூல்களிலும் திருப்புகழிலும் இதனை முருகக்கடவுளுக்குரிய தலமாகக் கொண்டு புலவரும் அன்பரும் பாடி உள்ளனர்' என்பர் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் அவர்கள்.

*****

வெளியீடு:
வல்வை வரலாற்று
ஆவணக்காப்பகம்
கனடா
www.vvthistory.com